

Başyazı

1 MAYIS

1 Mayıs uluslararası işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele günü tüm işçi ve emekçilere kutlu olsun.

Bir 1 Mayıs gününü daha kutlarken, Kıbrıs işçi sınıfı ve emekçi halkının 1 Mayıs ruhuna her zamankinden daha çok ihtiyacı olduğu bir ortamdan geçiyoruz.

ABD Dışişleri Bakanlığı Kıbrıs özel temsilcisi R. Holbrooke'un geçtiğimiz ay Ada'ya yaptığı ziyaret sonrası ortaya çıkan görünüm, yıllardır vurguladığımız Ada'daki de-facto durumun de-jure (yasal) hale getirilmeye çalışıldığı ve bunun da hız kazandığı gerçeğidir. T.C.

egemenleri ve onların Kuzey Kıbrıs'taki sömürge rejimi, arzu ettikleri bölünmüşlük ve K. Kıbrıs'ın T.C.'ye entegre olması (ilhakı) için yıllardır uyguladıkları politika gereken alt yapıyı oluşturmuştur. K. Kıbrıs'taki 'meclis'in, 'hükümet'in, 'cumhurbaşkanlığı'nın tamamen göstermelik olduğunu ve hiçbir fonksiyonlarının olmadığını, tüm iktidarın elçilik ve kolorduda olduğunu tüm dünya biliyor. T.C. egemenleri, AB emperyalistlerinin Kıbrıs Cumhuriyeti (Rum Yönetimi) ile katılım görüşmelerini başlatmaları üzerine oluşan yeni konjüktürde bu travesti 'cumhuriyet'in de artık gereksiz olduğunu düşünmüş olacaktı ki, onu da ortadan kaldırmak üzere son rötuşları yapmaya giriştiler.

Son günlerde ortaya atılan Kıbrıs Cumhuriyeti pasaportlarının yasaklanması ve Kıbrıslı Türklerin ellerinden gasbedilmesi kararı, uluslararası hukukta kabul görmüş

Kıbrıslı Türk kimliğinin tarih sahnesinden kesin olarak silinmesini hedeflemektedir. Bunun arkasından, Kürtlere uygulanan kimlik ve kültür teröründe olduğu gibi "ben Kıbrıslıyım" veya "Kıbrıslı Türküm" demenin de suç olduğu uygulamalar gelecektir.

Pile ve Ledra Palace'da, çocuklara dahil, Kıbrıslı Türklere Kıbrıslı Rumlarla teması yasaklamanın amacı, Kıbrıslı Türklere barışın ve birleşmenin hayalini dahi görmemeleri gerektiğini anlatmaktadır. T.C.'de olduğu gibi, yurtdışına çıkması sakıncalıların listesinin yapılması, halkımızın en temel insan haklarına tecavüz edilmesi K. Kıbrıs'ta göstermelik hukukun da ortadan kaldırılıp yerine T.C.'nin sömürge hukukunun resmi olarak uygulamaya konulmasının göstergesidir.

Güney göçmeni binlerce Kıbrıslı Türk, kukla rejimin kendi yaptığı yasalar uyarınca hâlâ daha rehabilite edilmediği ve hakları gasbedildiği halde, sömürge rejiminin T.C. kökenli kolonici unsurlarına Ada'nın en değerli toprakları; özelleştirme adı altında da ülkenin değerleri ve servetleri T.C.'li sermayeye peşkeş çekilmektedir. Kıbrıslı Türkler üretimden tamamen kopartılmış, işsizlik ve göçe zorlanmış ve böylece de toplumsal dinamizmi yok edilerek edilgen ve bağımlı bir toplum olarak ekonomik ve siyasi gelişimi tamamen T.C. egemenlerine bağımlı hale getirilmiştir. Kıbrıslı Türk halkı üzerinde, gerektiğinde sivil siyasi terör uygulayabilmek için plânlı ve örgütlü olarak T.C.'den aktarılan ülkücü

KIBRIS'TA

SOSYALİST gerçek

AYLIK SİYASİ GAZETE Mayıs 1998 Yıl:3 Sayı: 28 Fiyatı: 150.000 TL (KDV Dahil) UK: £1

Dayanışma Fiyatı
500.000 TL.

(devamı 2. sayfada)

KIBRIS'TA SOSYALİST gerçek

Zincirleri Kıralım

Emperyalist Sömürü ve Köleliğe Son

* TÜRK, KÜRT, RUM... TÜM İÇİLER, 1 MAYIS SİZİN BİRLİK, MÜCADELE VE DAYANIŞMA GÜNÜNDÜR. SİZİ BÖLMEME, PARÇALAMAYA ÇALIŞANLARA KANMAYINIZ. BİLİNİZ Kİ; YENİ, YEPYENİ BİR DÜNYA ANCAK SİZLERİN BİRLİKTE MÜCADELENİZLE KURULABİLECEKTİR.

* SÖMÜRGELEŞTİRME POLİTİKALARINA SON! YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST, BAĞIMSIZ, BİRLEŞİK KIBRIS! YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST BİRLEŞİK CEPHE!

* YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

AVUSTRALYA'DA LİMAN İŞÇİLERİNİN ZAFERİ

Üç hafta önce, Avustralya'da Patrick Denizcilik şirketi, yerlerine sendikası işçi almak amacıyla 1400 işçiyi işten çıkardı. Avustralya Denizciler Sendikası'na (MUA) bağlı işçiler bu karar üzerine greve gittiler. İki hafta süren grev, geçtiğimiz günlerde Federal Mahkemenin işçiler lehine verdiği "işten çıkarmalar yasal değildir" kararı üzerine eylemler sona erdi. Grev süresince başta Japon liman işçileri olmak üzere birçok uluslararası liman işçisi greve destek verdi ve Patrick firmasına ait gemileri limanlara sokmadılar. Avustralya'nın en büyük denizcilik şirketi olan Patrick firması, kararı temyize götürdü. Şirketin bütün faaliyetleri grev nedeniyle durdu. 11 bin konteyneri gemilere yüklenmedi. Hisseleri borsada değer kaybetti. 74 liman müdürünün de geri dönecek olan işçilerin intikamından korktukları için istifa ettikleri bildirildi.

MUA, temyiz nedeniyle, mücadelenin henüz sonuçlanmadığını ve işçilerin hazırlıklı olması gerektiğini duyurdu.

(YAZISI 5. SAYFADA)

YBH'nin
7 Ana İlkesi Üzerine
SAYFA 14

Özker Özgür'ün
KSG ile Söyleşisi
Üzerine
SAYFA 2

LONDRA MEKTUBU
İNGİLTERE'DE
KONUT SORUNU
SAYFA 6

Özker Özgür Yoldaşın KSG ile Söyleşisi Üzerine

1. Farklılıkları Öne çıkarmak.

Ö. Özgür yoldaş, "...toplum...gerçek anlamda söz sahibi oluncaya kadar farklılıkların bağıra bağıra ön plana çıkarılması" na taraftar görünmemektedir.

Siyaset, prensipli yürütülmesi gereken bir bilim ve sanattır. Prensipler doğru oldukları oranda o prensiplerin savunucusu partileri zafere götürür. Prensipsiz partiler ise yenilmeye mahkumdurlar.

Mesela farklılıkların ön plana çıkarılması sorununda partilerin ve siyasilerin prensipleri olmalı ve onlar o prensiplere uygun davranmalıdırlar. Mesela Ö. Özgür yoldaş gerçekten farklılıkların ön plana çıkarılmasına karşı ise, bu konuda prensipli davranan bir siyasetçi ise, o bu sorunu kendisi gayet kolaylıkla çözebilir. Nasıl mı? Kendisinin bizden veya başkalarından farklı olan görüşlerini bağıra bağıra ön plana çıkarmaktan vaz geçer, bizim görüşlerimizin ön plana çıkarılmasını kabullenir ve bu problemi de böylece çözer.

Açıktır ki Ö. Özgür yoldaş böylesi bir siyaseti benimsemiyecektir. O, kendi görüşlerini bağıra bağıra ön plana çıkaracaktır. O zaman bu önerimizin bir tek anlamı

kalıyor: Farklılıkları bağıra bağıra ön plana çıkarmıyalım diyerek Ö. Özgür başkalarının farklı görüşlerinin ön plana çıkarılmasını önlemek istiyor. O zamanda tutarlı ve prensipli siyasetçi bu isteğini açıkça ilan etmelidir. Ne varki bundan çekinecek? Her siyasetçi, her siyasi parti kendi görüşlerinin doğruluğundan hareket eder, kendi görüşlerinin üstün kılınması için mücadele eder. Siyaset bu değil mi? Öyle. İşte farklılıkların bağıra bağıra ön plana çıkarılmasına karşı çıkarken kendi görüşlerini bağıra bağıra ön plana çıkaranlar da siyaset yapmaktalar. Çok kötü bir siyaset, prensipsiz bir siyaset. Kendi önerdikleri prensiplere kendileri uymayan siyasetçi siyaseti yapıyorlar. Öyle değil mi ama? Eğer bu öneri tutarlı bir şekilde uygulanmak istenen bir öneri ise, daha önce de dediğimiz gibi, Ö. Özgür yoldaş kendi görüşlerini bağıra bağıra ön plana çıkarmaktan vaz geçsin ve birlik sağlansın!

Bu konuda bizim önerdiğimiz prensip farklıdır. Birincisi biz kendi görüşlerimizi Kıbrıs siyasetinde hakim kılmak istediğimiz basit siyasi olgusunu siyasilerden ve kitlelerden gizlemiyoruz. Çünkü biz, kitlelere siyaset öğretmek isteyen bir siyasetiz. İkincisi biz bu amaca ulaşmanın yolu olarak farklı görüşlerden, farklı siyasi parti ve gurupların ağzını tıkamak taraftarı değiliz. Bu imkansızdır da. Daha doğrusu o gurup ve partiler aşırı derecede siyaset bilgisinden yoksun aptalların oluşturduğu bir gurup veya parti değilse, veya çok akıllı oportunist, fırsatçı, her kılığa girmeyi prensip edinmiş baş belası bir gurup veya parti değilse, bu tür bir önerinin uygulanması imkansız bir öneridir. Dolayısıyla biz, her gurup ve partinin kendi görüşlerini savunması, eleştiri hakkının mahfuz olması gerektiği prensibini ileri sürüyoruz. Buna uygun davranmak mümkündür. Dahası buna uygun davranılmamış dürüst ve açıktan, kitlelerin, halkın kimin ne dediğini görüp seçeneğini ona göre yapabildiği bir ortam yaratmak mümkün değildir. Böylesi bir ortamın tersi bir ortam da bize yaramaz. Farklı görüşlerin var diyen hiç kimseye yaramaz. Dolayısıyla da işe yaramaz. Ö. Özgür yoldaşın önerisi işe yaramaz. Daha doğrusu sadece onun işine yarar. O zaman da farklı eğilimlerin birliği boş lafa dönüşür.

Biz her bir gurubun, partinin kendi içindeki farklılıkları çöp kutusuna atmasını, kendileri için bir tek siyasi hat oluşturmasını da yanlış bulmuyoruz. Bizce doğru olanı budur ve bu yukarıda savunduğumuz görüşlerle zerre kadar çelişmez. Hele hele söz konusu gurup veya parti işçi sınıfının bir partisi olacaksa, orada fikirbirliği ve onun ürünü olan örgütsel ve mücadele birliği belirleyici öneme haizdir. Dünyanın doğru bir değerlendirmesi ve bundan kaynaklanan örgütlülüğü dışında hiçbir imkana sahip olmayan işçiler, iktidara gelmek istiyorlarsa başka türlü hareket etmek şansından yoksundurlar. Fikirsel ve örgütsel kargaşa onlar için ölümcüldür. Bu da tabii ki işçi yoldaşların bir sorunudur. Kendilerinin ele almaları gereken bir sorun.

2. Stratejik Hedefte Birlik

Şu veya bu farklı siyasi eğilimler birliktelik oluşturacaksa, orada farklılıkların bu birlikteliği iyiyip bitirmesini önlemenin tek yolu hakikaten stratejik hedefte birlikteliktir. Böylesi bir fikir birliği oluştuktan sonra bu stratejik hedefe ulaşmak için önerilen taktiksel yöntemlerdeki farklılıklar, zaman zaman belirleyici olabilese de o kadar da üstesinden gelinmeyecek sorunlar oluşturmazlar. Bu meyanda Ö. Özgür yoldaşın stratejik hedefte birlik talebi gayet doğru bir taleptir. Kendisinin

önerdiği stratejik hedefte hemfikir olmayan örgütlerle birlikte hareket etmesi oldukça zor olacaktır. Bu noktada yapılabilecek tek şey, tek tek eylemlerde fikirsel tartışmalar vb. sonrası karşılıklı tavizler veya güçlü olanın diktası altında birlikte hareket etmektir. Başka yol yoktur.

Stratejik hedefte birleşemeyen guruplar, tek tek sorunlarda, tek tek taleplerde birlikte çalışmanın yollarını aramalıdırlar. Kıbrıs'ta bunu yapmamak kelimenin tam anlamıyla rezaletin dik alası olur. Bu meyanda, mesala biz, YBH ile her bir faaliyetlerinde birlikte çalışmanın yollarını aramaya, onlarla birlikte çalışmaya hazırız. Bunu derken, stratejik hedefte birliği sağlamanın daha iyi bir birlikteliğe yol açacağını, Kıbrıs'ın geleceği açısından daha faydalı ve yararlı olduğunu görebildiğimiz için YBH ile stratejik hedefte birlik oluşturup oluşturamayacağımızı bir incelemek. YBH'ten yoldaşların fikirlerini ölçüp biçip onlara karşı çıktığımız oranda nedenlerini onlara anlatmakta ve mümkünse stratejik bir birlik sağlamakta yarar vardır.

Önce ortak yönlerimizi belirlemeye çalışalım.

Ö. Özgür yoldaş "Garantörler ile Orta Doğu petrolünü doğrudan denetim altında tutmak isteyen büyüklerin çıkarları ortak bir paydada buluşturulabilirse Kıbrıs Sorunu çoktan çözüldü" diyor. Biz bu konuda hemfikiriz. Biz Kıbrıs Sorunu'nu yaratanların Türkiye, Yunanistan, İngiltere, ABD, AB (Fransa-Almanya) ve hatta birazıcık da Rusya ve ama aynı zamanda pek de büyük olmayan Kıbrıslı Rum ve Türk hakimleri olduğunu tespit etmiş ve Kıbrıs'ta burjuva emperyalist çözüm önerilerinin gerçekleştirilmesi için en azından bu güçler arasında bir fikir birliğine varılması gerektiğini belirtmiş, bu kadar çok ve kendi çıkarı için her haltı yemeye hazır burjuva gücün devrede olduğu bir sorunda fikir birliğini sağlamanın çok zor olduğunu ortaya koymuş, böylesi bir fikir, yani çıkar birliğinin ancak ancak güçlü olanın kendi fikrini, kendi çıkarını, belkide bir kaç tavizle de olsa diğerlerine empoze etmesinden geçeceğini anlatmıştık. Büyük küçüklü bu burjuva güçler arası değişmekte olan güç dengesine ve bu güçlerin çok olan sayılarına da bakarak, kendilerinin yarattıkları Kıbrıs Sorununu bunların anlaşarak kendi aralarında çözmelerinin çok zor olduğunu tespit etmiştik. Bizim bu tespitlerimiz tüm Kıbrıs tarihinin incelenmesine dayanıyordu. Son Yunanistan darbesinden ve Türkiye askeri çıkarmasından bu yana da 24 yıl geçmiştir. Ve bunlar hala daha anlaşacaklar!!!

Ö. Özgür yoldaşın da bildiği gibi, son 24 senedir o ve partisi CTP, bugün YBH için önerdiği stratejik hedef çerçevesinde hareket etmiştir. CTP hala daha, şu veya bu şekilde aynı stratejik hedef çerçevesinde çalışmaktadır. YKP ve A. Durduran yoldaş da aynen o stratejik hedef çerçevesinde hareket etmiştir.

Nedir bu stratejik hedef?

"Kıbrıs sorunun barışçıl yöntemlerle, görüşmeler yoluyla, BM çatısı altında oluşan parametreler uyarınca ele alınması".

İşte Ö. Özgür yoldaş ve YBH "halkı taraf yapmaktan" bahsederken Kıbrıs halkını bu stratejik hedefin taraftarı, destekleyicisi yapmayı önermektedir. Kıbrıs halkını "tümleş olmaktan kurtarıp özne" yapmak isterken bu stratejik hedefi elde etmenin bir öznesi yapmak istemektedir.

Bu konuda ilk önce şu basit soruları sormak ve cevap

(devamı 9. sayfada)

Başyazı

(1. sayfadan devam)

faşistler K. Kıbrıs'ın her bölgesinde faşist Ülkü Ocaklarını açıp, kukla rejimin koruması altında sağa sola saldırmaktadırlar. Bunlarla birlikte yine T.C. kökenli ülkücü mafya, T.C. devletinin ve kukla rejimin yasal koruması altında kumar, fuhuş, uyuşturucu ve gecekondu bankaları aracılığıyla kara para aklama operasyonlarını sürdürmektedir.

Kısaca, T.C.'nin sömürge sistemi oturmuştur. Sıra sistemin uluslararası alanda tescilindedir. Burada da ABD emperyalistleri devreye giriyorlar. Ortaya koydukları 'barış' ve 'federsyon' plânları, Kıbrıs halkının ödeyeceği bir bedel karşılığında, Ada'nın bölünmüşlüğü kalıcılaştıracak ve 'yasallaştıracaktır'.

Tüm bunlar olurken, "sol muhalefet" ne yapıyor? Bu kokmuş sömürge sisteminde "seçim ve iktidar" hayalleri kuruyor. Denktaş geçtiğimiz hafta CTP ve TKP başkanlarını saraya çağırıp sözde Holbrooke'un ziyaretini değerlendirdi. Beylerin gılgıları çıkmadı. Denktaş "Taksim ve ilhak operasyonundan" önce son bir kez hiza ayan yapmıştır. Beyler, zaten, hizaya gelmeye dünden razı. Böylece "iç cephe" 'iktidarıyla, muhalefetiyle' tek yumruk ilhaka hazır duruma gelmiştir!

1 Mayıs'ta, Kıbrıs halkının üzerinde oynanmaya çalışılan bu rezil oyunu teşhir etmek ve işçi sınıfımızın, emekçi halkımızın, devrimcilerin, barış ve demokrasi yanlılarının saflarını sıklaştırmak ve anti-emperyalist kurtuluş mücadelesinde birlik ve ittifak sağlamak için önümüze çıkan fırsatı herkesin değerlendirmesi gerekir. 1 Mayıs Kutlama Komitesi'nin kalıcı bir birliğe ve ittifaka dönüşmesi en büyük arzumuzdur. Bu oluşumun "Anti-emperyalist Birleşik Cephe"ye dönüşmesi için çabalarımızı sürdürüceğiz. Sistemle bütünleşmiş veya bütünleşmeye hazır sendika patronlarının bu oluşum esnasında kararlı ve istikrarlı anti-emperyalist bir pozisyon sergileyememeleri bizi bu çabalarımızdan alıkoymayacaktır. Yaşamları her gün biraz daha cehennem işkencesine dönen kitleler sendika patronlarını açacaklardır. Kıbrıs'ı mahvetmek için birleşen emperyalist güçlere karşı Anti-emperyalist Birleşik Cepheyi kuralım. Kurtuluşun başka aracı yoktur.

"Okuyorum, öyleyse varım"
"Varolmak" için okunacak kitaplar
Marks, Engels, Lenin ve Stalin'in en önemli eserleri
Yaysat'ta

A Y I N İ N C İ L E R İ

- * "ODTÜ mezunları dernek kuruyor"
Haydi hayırlısı, amip gibi bölünerek enerji güç dağıtmaya devam...
Yakında Sütçü İmam Üniversitesi mezunları da dernek kurar herhalde.
- * KKTC'den Şırnak'a kitap" (Basından)
TC'den bize, bizden Şırnak'a kitap. Ne güzel, anası yavrusuna, yavrusu da Kürtlere "el uzatsın".
Peki anası Kürtlere ne uzatıyor?
- * "Geldiğimiz nokta tam bir tıkanma noktasıdır. Artık devlet çalışamaz hale gelmiştir." (Serdar Denktaş, Başbakan Yardımcısı)
Ne demeli? Ağız olan konuşuyor. Fakat beyni olanlar susuyor.

KIBRIS'TAN KISA KISA

Zam Balyozu Sürüyor

Hükümet edenler zamsız gün geçirmiyorlar. Son olarak elektriğe % 56.4 zam yaptılar. Bu zammın izahını bile yapma gereği duymayan hükümet, üretime sürekli darbe vurmaya devam ediyor. Fabrikalarda, tarımda, konutlarda tüketilen elektriğin bu derece zamlanması ülkede ciddi huzursuzluğa yol açtı.

Pile'ye Geçiş Yasaklandı

Alınan bilgilere göre devlet Rum örgütlerle Türk örgütlerinin temas noktası olan Pile karma köyüne geçişleri yasakladı. 20 sayfalık isim listesini geçiş noktasına veren egemenler, sendikacıları, demokratik kitle örgütü temsilcilerini "sakıncılar" listesine alarak fişledi. Kuzey Kıbrıs'ta demokrasinin zerresinin olmadığına kanıt olarak son uygulama delildir.

Bir dizi kaçakçı, devlet görevlisi Pile'de cirit atarken halkın temsilcilerine yasak getirilmesi tepkilere yol açtı.

Pol Pot öldü

Mücadele devam Ediyor

Kamboçya'nın emperyalizmden kurtuluşu için savaşım veren Pol Pot 40 yıllık siyasi yaşamı boyunca yoksul köylülerin yanında yer aldı.

Asıl adı Saloth Sar olan Pol Pot, 19 Mayıs 1925'te Fransız kolonisi olan Kamboçya'nın Komong Thom yöresinde doğdu. Kamboçya Fransız kolonisi olduğu halde yerel yönetim kral tarafından kontrol ediliyordu. Kral, Fransız emperyalizmi ile anlaşılabilir olarak varlığını tam bir kukla olarak sürdürüyordu.

1945 yılında Khmer milliyetçileri, Vietnamlı Komünistlerle bağımsızlıklarını deklare ederek Fransız sömürgecilikinden kurtulduklarını açıkladılar. Fakat ikinci dünya savaşından hemen sonra Fransız emperyalizmi, ABD emperyalizmi ile anlaşarak bu bölgeleri kendi ellerine geçirdiler. Böylece, Kamboçya ve Vietnam köylüleri sömürgecilğe karşı savaş başlattılar.

Fransız emperyalizmi, krallığı kullanarak bu bölgede kendine bağımlı bir devleti 1953'te kurdurdu. Fransa'da yüksek öğrenime giden Saloth Sar (Pol Pot), burada Fransa Komünist Partisi'nin Kamboçya seksiyonuna katıldı. Paris'te öğrenci arkadaşları arasında Khmer Rouge'un bugünkü lideri Samphan da vardı.

1953 yılında Kamboçya'ya dönen Pol Pot, Kral Sihanuk'un sıkı yönetimi ile karşılaştı. Kamboçya için için kaynıyordu. Kral ancak Fransız askerleri tarafından ayakta kalabiliyordu. Kızlara giden Pol Pot, yoksul köylüleri emperyalizmden kurtulmak için örgütlemeye başladı. 1962 yılında parti lideri olan Pol Pot, yoksul köylüleri emperyalizme ve onun Kamboçya'daki temsilcisi Kral Sihanuk'a karşı gerilla savaşını 1967'de başlattı. Gerilla savaşında başarılı olan yoksul köylüler sürekli olarak ABD emperyalizminin B-52 bombardıman uçaklarının saldırılarına maruz kaldılar.

Verilere göre ABD emperyalizmi, sadece 1969'da, Kamboçya'ya 540 bin ton bomba atarak 100 binden fazla köylüyü öldürdü. Fakat, Kamboçya'nın yoksul köylüleri Khmer Rouge (Kızıl Khmer'ler) önderliğinde, 1975'te, ABD emperyalizminin ayakta tuttuğu Lon Nol kuklasını devirerek Demokratik Kamboçya devletini kurdu.

Modern proleter komünizmi yerine, yoksul köylülerin eşitlikçi komünizmini hayata geçirmeye girişen Khmer Rouge, kırlarda kollektifleşmeyi hemen devreye soktu. Emperyalizmin bütün kalıntıları söküp atmaya kendine hedef koydu ve bir dizi milliyetçi uygulamalar getirdi (örneğin, Fransızca ve diğer yabancı dilleri yasakladı, vs.).

1977'de Vietnam, Laos ve Tayland'da sınır savaşlarına giren Demokratik Kamboçya, 1979'da Vietnam orduları tarafından işgal edildi. Pol Pot ve Khmer Rouge ordusu, Tayland sınırında kendilerine üs kurarak, buradan Vietnam işgal ordusuna karşı kurtuluş savaşını yürüttü. 1991 yılında Vietnam ve Sihanuk BM aracılığı ile anlaşma imzalayarak Kamboçya'yı emperyalist dünyadaki yerini sağlama almak istediler. Sihanuk Kamboçya'nın kralı oldu ve Demokratik Kamboçya, Anayasal Monarşi'ye dönüştürüldü. Pol Pot ve Khmer Rouge bu anlaşmayı reddederek sürekli olarak Kamboçya'nın emperyalizmden bağımsızlığını savundular. Khmer Rouge 1996'da kendi içerisinde bölünmeler yaşadı. 1997'de Pol Pot, Khmer Rouge içerisinde etkinliğini yitirerek göz hapsine alındı.

Son bir yıl içerisinde ABD emperyalizmi, Kamboçya'daki etkinliğini artırmak için Pol Pot'u insanlığa karşı suç işlemekten yargılamak için harekete geçti. 1969'da Napalm'larla Kamboçya yoksul köylülerini cayır cayır yakan ABD emperyalizmi yaptıklarını insanlığa karşı suç işlemekten saymamakta, fakat 1975-79 döneminde yoksul köylülerin eşitlikçi köylü komünizmi uğruna kullandıkları kızıl terörü ise insanlığa karşı suç işlemek olarak adlandırmakta ve bunun tüm sorumluluğunu da Pol Pot'a yüklemek istiyordu.

İngiltere'nin En Uzun Grevi Sona Erdi

3 Eylül 1996 tarihinde İngiltere'nin Darlington kentinde, Magnet şirketinde işten atılan 366 işçinin, işten atılmayı protesto etmek için başlattığı grev, işçilerin kararı ile sona erdirildi. 600 gün süren grev, işçilerin üye olduğu TGWU, GMB, UCATT ve AEEU sendikalarından hiçbir pratik destek görmedi. Grevci işçilerin içine düştükleri ekonomik sıkıntılar nedeniyle başka işlerde çalışmaya başlamaları üzerine işçiler arasında toplu dağılmayı ve ilişkilerin

kopmasını önlemek amacıyla, Grev Komitesi işverenle anlaşma yapmak zorunda kaldı ve 850 bin sterlinlik tazminatı kabul ederek eyleme son verdiler.

Grev süresince işçilerin eylemleri ve halkın desteğiyle Magnet ürünlerine uygulanan ambargo nedeniyle şirket 27 milyon sterlinlik zarara uğramıştır. Şirket yetkilileri grevi engellemek için grev kulübelerini yakmak dahil çeşitli provokasyonlarda bulunmuşlardır.

BİR YAYIN
BİR BELGEHaklar ve Özgürlükler Bülteni,
Özel Sayı 3, 1995

DEVLETİN ÖLDÜRME ÖZGÜRLÜĞÜ

TEPE Kaçırıldı,
Katledildi

28 Temmuz 1993 günü bitlis şehir merkezinden kaçırılan Ferhat TEPE Özgür Gündem Gazetesi'nin muhabiriydi. Kürdistan'da her gün katledilen yüzlerce yurtsever gibi o da düzene muhalifti. Kontgerilla tarafından kaçırılan TEPE'nin cesedi, kısa süre sonra Elazığ Sivrice İlçesi Hazar Gölü yakınında boğulmuş bir halde bulundu. Kimliksiz olarak bulunan Ferhat TEPE'nin cesedi iki gün sonra, ilçe Sağlık Ocağında bekletildikten sonra Elazığ Devlet Hastanesi'ne getirildi. belediye tarafından kimsesizler mezarlığına gömüldü.

Bitlis DEP İlçe Başkanlığı yapmakta olan babası İshak TEPE kendisine gelen bir telegon üzerine Elazığ'a giderek cesedi teşhis etti. Kaçırılan Ferhat'a yoğun işkence yapmışlar, katletmişler ve bir kenara attıktan sonra da pervasızlıklarını göstermek istercesine babasına telefon etmişlerdi. Babası Ferhat'ın vücudundaki işkence ve darb izlerini teşhis ettikten sonra, "oğlumun katili, kontrgerilladır" şeklinde açıklama yaparak, kamuoyunu duyarlı kılmaya çalışmıştı.

PERPA Katliamı!..

13 Ağustos 1993 günü PERPA'da Sabri ATILMIŞ, Selma ÇITLAK, Nebi AKYÜREK, Mehmet SALGIN ve Hkan KASA katledildiler. Polis katlettiği bu beş insanın ismini dahi bilmiyordu. PERPA esnafı önce yoğun silah sesleri geldiğini, on dakika kadar sonra "Teslim ol" çağrısı duyduklarını anlatıyor. "Nebi'yi öldüren kurşun başının arkasından girip, sol gözünü parçalayıp çıkmış, onu hergün yaptığı gibi arkası dönük köfte kızartırken kurşunlamışlardır."

Özgür-Der yaptığı açıklamada olayı şöyle anlatıyor;

"Operasyonda öldürülen insanların ön otopsislerini aileleri istemesine karşın avukatların alınmaması bize çok şeyi gösteriyor. katliam yerinde gördüğümüz gibi polis çok güçlü silahlarla kafeteryayı kalbura çevirmiş, üstelik kafeteryanın dışında basından okuduğumuz adının açıklanmasından çekinen esnaf tarafından sağ görülen ve öldürülen insanlar var. Polis tanık bırakmamak için bilindiği kadarıyla en azından iki kişiyi Selma ÇITLAK ve Sabri ATILMIŞ'ı sağ yakaladıktan sonra öldürmüştür. Selma ÇITLAK'ın cesedinin bulunduğu yerde, yukarıdan aşağı ateş edildiğini gösteren önemli ipuçları var. Cam çerçevesine yukarıdan giren kurşun Selma ÇITLAK'a yerde yatarak ateş edildiğinin açık kanıtıdır. PERPA katliamından sonra olay yerinde inceleme yapan, Çağdaş HukukçularDerneği ve İnsan Hakları Derneği heyeti 22 Ağustos'ta yaptıkları basın açıklamasında hazırladıkları raporu açıkladılar. Rapora göre;

1-Mermilerin içeri yönelik yoğunlukta olması polisle çatışmanın olmadığını göstergesidir.
2- Emniyetin kullandığı silahlar ile maktüllere ait olduğu iddia edilen silahların muayenesinde dengesizlik olup Emniyetin silahları karşısında maktüllere ait olduğu iddia edilen silahların savunma görevi yapmayacakları aşikardır. kaldı ki, tüm atışlar maktüllere doğru tarama şeklinde olduğuna göre meşru müdafaa ile ilgili çatışmadan söz edilemez.

3-Show TV, atv'deki görüntüler, ses kayıtlarında

da görüldüğü gibi ve görgü tanıklarının ifadelerine göre "teslim ol" çağrıları duyulmamıştır.

4-Olay yeri bir kafeteryadır. Ve dışarı servis de yapılmaktadır. Tüm maktüller öyle saatlerinde çalışmaktadır. Emniyet mensupları müşteri sıfatıyla dükkana girebilmeleri ve dışarı servis istemeleri mümkün olduğu halde ve maktülleri enterne ederek yakalayabilme olanağı varken bu yöntem emniyetçe tercih edilmemiştir. PERPA'da infaz olduğu tüm açıklığıyla ortadadır.

Kasım 1994'de dava açıldı ve 14 Şubat 1995 günü İstanbul 7. Ağır Ceza Mahkemesi'nde PERPA'da 13 Ağustos 1993 günü Mehmet SALGIN, Hakan KASA, Nebi AKYÜREK, Selma ÇITLAK, Sabri ATILMIŞ'ı katleden polis memurları hakkında açılan davanın 2. duruşması yapıldı. Çevrede yoğun güvenlik önlemleri alan polis davaya katılan aileler ve avukatlar üzerinde terör estirdi. infaz davalarının değişmez polis avukatı İlhami YELEKÇİ duruşmaya yayın yasağı konulmasını istedi. Müvekkillerinin can güvenliği için isim ve fotoğraflarının basında yayınlanmaması talebi heyet tarafından reddedildi. Katledilenlerin ailelerinin dinlenmesiyle devam edilen duruşmada Mehmet SALGIN'ın babası oğlunun katillerine "kan içici köpek" diyerek lanet yağdırdı. Heyetin öfkeli babayı dışarı atma tehdidi üzerine baba bu sefer de heyete bağıarak "siz de köpeksiniz, onları koruyorsunuz" dedi. Diğer ailelerin de tepki göstermesi üzerine duruşmaya bir süre ara verildi. Aradan sonra Av. İbrahim TELENÇİ heyete sahte bir Devrimci Sol Bülteni sunarak, yargılanan polisler hakkında Devrimci Sol'un ölüm emri olduğunu, resimlerinin çekilerek can güvenliklerinin tehlikeye girdiğini açıkladı. mahkeme heyeti sahte bültene dayanarak, basına yasak koydu. Avukatların müdahalesi kararı değiştirmemişti.

Davada Yargılanan Polisler

Ömer KAPLAN, Ayhan TAŞKIN, Ayhan ÖZKAN, Hüseyin DOĞRUL, Selim KOSTİK, Kadir UÇAR, Ercüment YILMAZ, Harun ERDOĞAN, Ali ÇETKİN.

Şişli Cumhuriyet Savcılığı tarafından açılan davanın gerekçesi "Görevi ifası sırasında" birden ziyade kişinin faili belli olmayacak şekilde ölümüne neden olmak".

Baki ERDOĞAN İşkencede
Katledildi

Baki ERDOĞAN, sivil polisler tarafından 10 Ağustos gecesi misafir olarak evden gözaltına alındı. Kendisini 11 gün boyunca işkence yapıldı. 21 Ağustos akşamı gördüğü işkence sonucu kaldırıldığı Aydın Devlet Hastanesi'nde öldü. Birlikte alındığı insanların anlatımları hiçbir tereddide yer bırakmayacak kadar açık;

"Baki'nin kafası kan içindeydi."

"Kolları iki yana düşmüş ve sürekli sabit bir noktaya bakıyordu."

"Çıplak vaziyette nezarethane de tutuluyordu. Vücutta çeşitli darp izleri ve açık yaralar bulunmaktaydı."

"Kullandığı battaniye kan içindeydi."

Baki ERDOĞAN'ın Ağustos 1993'de Aydın Emniyet Müdürlüğü'nde İşkence katledilmesinden sonra, Adli Tıp tarafından hazırlanan yeni bir raporda ölüm nedeni bu kez de "beslenme yetersizliğinden kaynaklı

Akciğer ödemi" olarak gösterildi.

Baki ERDOĞAN'ın katledilmesinin hemen ardından hazırlanan, otopsi raporunda, Baki'nin ölüm nedeninin "solunum yetersizliği" olarak gösterilmesi devrimci kamuoyu tarafından tepkiyle karşılanınca savcı ve doktorlar tarafından otopsi sırasında tutulan tutanaklar İstanbul Adli Tıp Kurumu'nda gönderilmişti. Adli Tıp Kurumunun verdiği raporda da bu kez "ölümün nedeni" değişmişti, yani görüntüde farklıydı.

Cesedi Görmeden Verilen
Rapor

Baki ERDOĞAN'ın avukatları Mehmet YATAR ve Hülya ÜÇPINAR gelişmeler üzerine bir basın açıklaması yaparak Adli Tıp raporunun gerçeği yansıtmaktan uzak olduğunu söylediler. Verilen raporda ölümünün "beslenme yetersizliği" olarak gösterildiği, oysa tıbbi açıdan bir insanın beslenme yetersizliği nedeniyle ölümünün mümkün görülmeceğini belirten avukatlar ileri sürüldüğü gibi akciğer ödeminin beslenme yetersizliğinden değil, gördüğü işkencelerden, elektrik verilmesinden ve aldığı darbelerden kaynaklı olacağı vurgulandı.

Avukatlar ortada açık bir yanıtıma olduğunu belirterek açıklamalarını şöyle sürdürdüler;

"Savcılık ve otopsi tutanağını hazırlayan doktorlar bize yanıltıcı bilgiler vererek olayın şeklini değiştirmeye çalışmış ve gönderdikleri eksik bilgilerle Adli Tıp Kurumu'nu yanıltmışlardır. Adli Tıp'tan gelen rapor tutanağa dayalıdır ve cesedi görmemişlerdir."

Soruşturmayı sürdüren Cumhuriyet Savcıları Hüseyin EKEN ve Cafer KASAOĞLU'nun işkence yapanları korumaya çalıştığını söyleyen Av. Mehmet YATAR ve Hülya ÜÇPINAR, Türk Tabipler Birliği'ne başvurarak raporun yeniden incelenmesi talebinde bulundular.

Avukatların başvurusunu inceleyen TTB'den Dr. Türkan BAYKAL ve Dr. Haluk AYDIN'ın da raporu kuşkuyla karşıladıklarını belirtmeleri üzerine, komisyon oluşturarak yeni bir rapor hazırlanmaya başlandı.

Hastane-Polis İşbirliği

TTB Merkez Konseyi adına yapılan araştırmada, emniyette yaşanan gelişmeleri adının açıklanmasını istemeyen bir sağlık memuru anlattı. Anlatımlarında çok açık olarak ortaya çıkan bir şey var, o da Aydın Devlet Hastanesi'nin polisle açık işbirliği yaptığıydı.

Baki ERDOĞAN 20 Ağustos gecesi 24.00 civarında soluk alamaz bir halde geldiğinde bir hemşire tarafından, kendisine serum takılıyor, durumunda hiçbir değişiklik olmayınca, polis şefleri hastane başhekimiyile görüşüp Baki'nin hastaneye getirilmemesini sağlıyor. Hastanede nöbetçi olan Dr. Alkan PEHLİVANLI, Baki'yi mahkum koğuşuna yatırıyor. Gördüğü işkenceler sonucunda öleceğine kesin gözüyle bakılan Baki ERDOĞAN'ı hastane

kayıtlarına geçirmiyorlar.

Baki ERDOĞAN'ın vücudunda bulunan işkence izleri ise video kamera ve fotoğraflarla bile belli olurken, doktorlardan Feyyaz PİŞKİNSÜT (21 Ağustos akşamı hastanede nöbetçi olan uzman hekim). "...Baki ERDOĞAN'a işkenceye delil olabilecek herhangi bir patolojik bulgu yoktur" diye yazılı rapor vermiştir.

İşkenceci Polisler
Duruşmadan Kaçıyorlar!

Baki ERDOĞAN'ın işkenceyle ölümüne neden olan polisler hakkında açılan dava bir üst mahkemeye devredildi. Aydın Asliye Ceza Mahkemesi'nde görülen dava hakkında 2 Mart 1994 günü yapılan duruşmada görevsizlik kararı verilerek bir üst mahkemeye gönderildi.

Ancak duruşmaya, sanık polisler "kamu görevinde" oldukları için katılmadılar. Baki'nin avukatlarından Av. Ali Asker ALKAN, sanıkların çağrıldıkları halde duruşmaya katılmadıklarını, müteakip duruşmalarda katılmayabileceklerini söyleyerek, "Bu nedenlerle bizler boşuna gitmiş-gelmiş olacağız. sanıkların gıyaplarında tutuklanarak yargılamaya tutuklu olarak sürdürülmesini talep ediyoruz" dediler.

Savcılar Dosyadaki Bilgileri
Avukatlardan Saklıyor!

Av. Mehmet YATAR, 25 Ağustos'ta Baki'nin babasıyla birlikte bir basın açıklaması yaptılar. Açıklamada "gerek soruşturmayı sürdüren Cumhuriyet Savcısı Hüseyin EKEN, gerekse Aydın Devlet Hastanesi Başhekimisi, bizlere Baki'nin vücudunda, el bileklerinde kelepçe izlerinin dışında hiçbir iz bulunmadığını açıklamışlardır." denildi.

Savcı Hüseyin EKEN, soruşturmayla ilgili dosyayı inceleyen Av. Mehmet YATAR ve Hülya ÜÇPINAR'a dosyayı önce "İstanbul Adli Tıp Kurumu'na gönderdikleri gerekçesiyle vermedi. Avukatlar 31 Ağustos'ta sözlü olarak reddedilen başvuruyu, yazılı olarak 10 Eylül'de tekrarlayınca, dosyanın aslında İstanbul Adli Tıp Kurumuna gönderilmediğini öğrendiler.

Yasal olarak dosyanın suretinin kendilerine verilmesi gerektiğini belirten avukatlara savcı Cafer KARAKADIOĞLU'nun yanıtı "gidin istediğiniz yere şikayet edin, size bilgi de, fotokopi de vermiyorum." oldu.

TTB Soruşturmayı Tamamladı:
Ölüm Nedeni İşkence

TTB Merkez Konseyi yaptığı açıklamada "ölümden önce ERDOĞAN'ı muayene eden Hekimler ve Otopsi bulguları ışığında ERDOĞAN'ın vücudundaki işlerin elektrik işkencesi ile omuzlarındaki ve bileklerindeki izlerin şekli ve derinliği askı ile ayak tabanlarındaki izler falaka ile, ayak parmaklarındaki izlerde falçata ile ezme tarzındaki işkence ile uyumlu olduğu kanaati oluşmuştur (...) Eldeki bilgilerin

-SÜRECEK-

Liman İşçilerine Yeni Bir Saldırı

KSG Londra - İki buçuk yıl önce işveren, İngiltere'de 500 Liverpool liman işçisini işinden atarak, yerlerine ucuz çalışan sendikası işçileri almıştı. İki buçuk yıl devam eden işçilerin bu mücadelesi yakın geçmişte sadece tazminatla sonuçlanmıştı.

Liman işçilerine şimdi yeni bir saldırı daha geldi. Bu kez bu saldırı İngiltere'de değil de Avustralya'da cereyan ediyor. Nisan ayı başında, Liverpool Liman Şirketi'nden güç alan Avustralya'daki liman şirketi Patrick Stevedores, Avustralya Denizcilik Sendikası'nın üyesi olan 1400 (bin dört yüz) liman işçisini işten atarak yerine sendikası işçileri devreye soktu. Basına yansıyan haberlere göre işveren, bu girişime geçmeden önce gizlice sendikası işçileri eğitime soktu. Sonra da 1400 işçiyi işten atarak onları etkisiz hale getirmeyi hedefledi.

İyi disiplinli ve örgütlü olan Avustralya Liman İşçileri kol kola limanların girişlerine barikat kurdular ve şirketin iş yapmasını engelliyorlar. Mahkemeye de baş vuran Denizcilik Sendikası, mahkemede, işveren ve hükümetin el ele bu lolavtı tezgahladıklarını kanıtladı ve hakim ister istemez "şirketin hükümetle yasa dışı konspirasyon yaptığını" ve bu anlamda işçilerin işe geri alınmalarının yasal olarak gerektiğini söyledi.

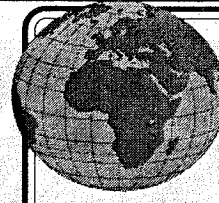

Sidney'de Grevci işçiler ve aileler kol kola...

Fakat işveren, saldırılarına devam ederek bir dizi kulis çalışması başlattığı ve bu mahkeme kararını uygulamamak için her türlü metodları devreye sokmaya kalkıştığı da gelen haberler arasında ...

Dayanışma mesajları ve daha detaylı bilgi için adres:

**Maritime Union of Australia
National Office
365-375 Sussex Street
Sydney NSW 2000
Australia
Fax: (02) 9267 9134**

KISA - KISA

Polonyalı Madenciler Açlıkla Tehdit Ediliyor

Dayanışma sendikası, 1980'lerin başında Polonya bürokrasisine baş kaldırınca askeri yönetim önlerine sürülmüştü. 1989 yılında, sebest pazar ekonomisinin işçilere özgürlük ve eşitlik getireceğini söz veren Dayanışma sendikası liderleri, bugün 118 bin maden işçisini açlığa terk ediyor.

Eylül 1997'de işçiler, Sosyal Demokratları hükümetten devirmişti. Onun yerine sendikacı ve milliyetçilerin koalisyon hükümetini kurduran Dayanışma sendikası işçileri, daha iyi ekonomik yaşam için savaştıklarını sanıyorlardı. Maden işçilerine iş garantisi konusunda yemin eden bu sendika temsilcileri, AB'ye üye olmak için gerekli önlemleri almaya geçti ve kemerleri sıktı. Dayanışma sendikası Başkan Jerzy Buzek, fazla seçenekleri olmadığını ve 118 bin maden işçinin işine üç yıl içinde son vermek gerektiğini vurgulayarak işçileri sırtlarından hançerledi.

Bu durum karşısında işçiler, hükümeti gerekirse devireceklerini ve sorunlarını Varşova sokaklara taşıyacaklarını açıkladılar. Hükümetin bu durumu nasıl ele alacağını ilerki dönemde göreceğiz.

Doğu Asya'da İşsizlik Artıyor

Finans krizine ve onun ardından da ekonomik krize giren Doğu Asya ülkelerinde işsizliğin gittikçe arttığı bildiriliyor. Resmi veriler, Endonezya'da işsizliğin %10, Güney Kore'de %7, Tayland'da %6, Çin ve Hong Kong'da %6 olduğunu gösteriyor.

Fakat Doğu Asya ülkelerinde işsizliğe karşı hiçbir önlem olmadığından işçiler dilenmeye zorlanıyor. Bu ülkelerdeki hükümetler ise kapitalistlere her türlü olanakları sağlarken, çalışan işçilerin yaşam şartlarını işsizlikle azaltmaya çalışıyor. Hükümetler, ilk önce yabancı işçileri ülkeden kovarak işçiyi işçiye düşman etti. Malezya'da bu yabancı işçilerin sayısının 2.5 milyon olduğu sanılıyor. Yabancı işçiler ülkeden kovulduktan sonra ehli işsizlere bunların işleri verilerek işçilerin günlükleri azaltılmaya çalışılıyor. Endonezya hükümeti ise, kırsal kesimlere tren fiyatlarını azaltarak kırlarla bağları olanları kırlara tatil döneminde seyahat etmelerini teşvik etti ve hemen ardından da tren fiyatlarını artırarak bu işçilerin şehirlere geri işlerine dönmelerini engelledi. Bu durum Endonezya kırlarında yiyecek sıkıntısı yarattı ve kırlarda açlık yeni boyutlara ulaştı.

ve bundan vaz geçmeyeceklerini açıklarken, İrlanda Cumhuriyeti Hükümeti, Kuzey İrlanda'daki hak talebinden vaz geçmediğini fakat anayasada olan bu hakkı kaldıracağını açıkladı. Bunun yanında, Kuzey ve Güney İrlanda arasında bir dizi ortak komisyonlar kurulması konusunda anlaşmalar yapıldı. İngiliz emperyalizmi ise, tıpkı Kıbrıs'ta olduğu gibi Kuzey İrlanda'daki varlığını daha da fazla garanti altına aldı. Kuzey İrlanda'daki çoğunluğun referandumunu kabul edeceğini açıklarken, Kuzey İrlanda için ileride ne gibi böl ve yönet planları devreye sokacağını görmek için kahin olmaya gerek yok...

Karşılıklı güvensizlik son bulmadı. Bütün taraflar zafer kazandıklarından söz ediyorlar.

Kuzey İrlanda'da savaş sona erdi.

Güç dengeleri anlaşması ile Kuzey İrlanda'da yeni bir savaş başladı.

Kuzey İrlanda'da Yeni Güç Dengesinde Anlaşma

S. AKÇA

Birinci Emperyalist Dünya savaşından sonra, 1921'de bölünen, ve kuzeyi İngiliz emperyalizmine bağımlı bıraktıran İrlanda, son 30 yılda değişik çıkar gruplarının silahlı çatışmalardan sonra yeni güç dengesinde anlaşmışa benziyor. Fakat anlaşma metni bir dizi çelişkili notlarla dolu...

Kuzey İrlanda'nın güç dengesine bakıldığında şu güçleri görüyoruz. 1) İngiltere... Uzun yıllardır İrlanda'yı ucuz işgücü olarak gören İngiliz emperyalizmi, ekonomisinin gelişme dönemlerinde İrlanda'dan yığınlarca işçi ithal ediyor. İrlanda ayrıca, Atlantik Okyanusu'nda çok önemli bir konumdadır da... 2) 1921'de Kuzey İrlanda'nın çoğunluğu oluşturan protestan birlikçiler. Bunlar, kraldan kralcı kesilerek Birleşik Krallık için savaşım veriyor. Kelimenin tam anlamı ile İngiliz emperyalizminin hizmetçileri. Bunlar kendi içlerinde üç guruba ayrılırlar. Birincisi ve en büyüğü Ulster Birleşikçi Partisi'dir. İkincisi ise Demoratik Bilikçi Partisi'dir. Üçüncü grup ise askeri-faşist yöntemlerle Kuzey İrlanda'yı İngiliz emperyalizmine bağımlı tutmak isteyenler... 3) İrlanda'nın birleşmesini arzulayan cumhuriyetçiler. Bunların büyük çoğunluğu katolik olup İrlanda adasının bütünlüğünü savunuyor. Bunlar, kendi içlerinde iki kesime ayrıldılar. Biricisi, silah zoruyla İngiliz emperyalizmini Kuzey İrlanda'dan kovmayı hedefleyen IRA (İrlanda Cumhuriyet Ordusu) ve onun siyasi partisi Sinn Fein; ikincisi Kuzey İrlanda'da daha fazla katolik oyları toplayan Sosyal Demokrat İşçi Partisi; üçüncüsü, İrlanda Cumhuriyeti'nde uzun yıllar görev yapmış ve değişik emperyalist güçlerle ilişkileri geliştiren Fianna Fail ve Fine Gael partileri ile bunun yanında küçük partiler. 4) ABD emperyalizmi. 5) Avrupa Birliği.

1921'de İrlanda'yı bölen İngiliz emperyalizmi, Kuzey İrlanda'daki protestan birlikçilerin yönetimine uzun yıllar destek verirken, onların Kuzey İrlanda'da yüzde 40 oranındaki katolik cumhuriyetçilere karşı baskılarını teşvik etti. 1968'lere gelindiğinde, cumhuriyetçilere karşı baskı öyle bir noktaya geldi ki artık isyanlar patlak vermeye başladı. Cumhuriyetçiler baskılara karşı gelirken, birlikçiler de cumhuriyetçilerin baş kaldırmalarını sindirmeye çalıştı. Bu çatışmalar içinde IRA yeniden doğdu. İngiliz emperyalist hükümeti -o dönemde İşçi Partisi hükümette idi- Kuzey İrlandaya asker göndererek ve oradaki özyönetime son vererek "asayiş sağlamaya" çalıştı. Fakat, Kuzey İrlanda'da eşitlikten söz eden İngiliz hükümetini

veriler yalanlıyor. 1993'e gelindiğinde, Kuzey İrlanda'da işsizlik oranı yüzde 14.2 idi. Fakat işsizlerin yüzde 75'i cumhuriyetçilerden oluşuyordu. Birlikçiler, gerek Kuzey İrlanda'da sayısı sürekli artan orduda, gerekse sayısı sürekli artan polis örgütünde görev yapıyordu. Böylece cumhuriyetçiler üzerinde baskılar değişik metodlarla arttı.

1980'lere gelindiğinde IRA'nın ve İngiliz ordusu ile Ulster polisinin saldırıları da artma gösterdi.

Esas olarak ekonomisi büyük baş hayvancılığa dayanan İrlanda Cumhuriyeti hükümetleri, son yirmi yılda ekonomik düzenlemelerde bulunarak bir dizi yabancı ve özellikle de ABD emperyalizmin yatırımlarını sağladı. Yatırımların çoğunluğu elektronik ve servis sektöründe oldu. Bu durum, İrlanda toplumunda yapısal değişiklikler yarattı ve eski milliyetçilik terk edilmeye başlandı. AB'nin Ortak Tarım Siyaseti ile İrlanda Cumhuriyeti bir dizi imtiyazlar elde etmişti. Artık Kuzey İrlanda'da açtıkları hak iddia etmeye o kadar gerek yoktu. Emperyalist yatırımlar neyi gerektirirse o yapılmalıydı. Kuzey İrlanda, İrlanda Cumhuriyeti için bir can sıkıcı ve problemlili bölge olarak görülmeye başlandı. Güç dengeleri değişiyordu.

1993'e gelindiğinde, Kuzey İrlanda'daki durum, İngiliz emperyalizmine 14.5 milyar sterline mal olmuştu ve IRA'nın önünü kesememiş, tam tersine onların oy oranını artırmıştı. İngiltere'de bombalama olaylarını artıran IRA, son dönemde İngiliz emperyalizminin atardamarı olan para borsasını hedef almıştı. Bu durumun devam etmesi karşısında İngiliz emperyalizmi'nin kayıpları çok büyük olacaktı.

Soğuk savaş sona ermişti. Şehir savaş eğitimine eskisi kadar ihtiyaç yoktu. Yirmibeş yıl savaşım veren IRA ve İngiliz emperyalizminde savaş yorgunluğu gözlemlendi. Kamuoyu araştırması, İngiliz kamuoyunun yüzde 51'inin Kuzey İrlanda'nın Birleşik Krallık'tan ayrılmasını istediğini gösterdi. IRA'da görev yapan üst kademeli biri de "fazla cenazelere gittiğini" söylüyordu. Yeni bir anlaşma ile bu güç dengesi resmiyete kavuşmalıydı.

Karşılıklı güvensizliğin var olduğu bir ortamda, Eylül 1993'te başlayan görüşmeler, ABD emperyalizminin arabuluculuğu ile 10 Nisan 1998'de tamamlandı. Yeni bir anlaşmada taraflar eski siyasi taleplerinden geri adım atmadılar. IRA'nın siyasi kanadı Sinn Fein, İrlanda'nın birleşmesi mücadelesinden vaz geçmediklerini, Birlikçiler ise bugünkü durumun devam etmesinden yana olduklarını

LONDRA MEKTUBU

KSG-LONDRA

İNGİLTERE'DE KONUT SORUNU

KSG (Londra) - İngiltere'de Konut Sorunu ile ilgili bir toplantı yapıldı. Altta, KSG- Londra Bürosu'nun bu toplantıda ortaya koyduğu, konut sorunu ile ilgili düşüncelerini sunuyoruz:

Bu toplantıdaki herkes İngiltere'de bir konut sorunu olduğunun farkındadır.

Pek çok işsiz işçiler için bu konut sorunu evsizlik şekline bürünmüş durumda. Ev kıtlığı var. Pek çok ev bomboş duruyor. Daha yeni yapılmış, modern ofis binalarının yüzde 25'i bomboş duruyor. Ama yine de İngiltere'deki işçi sınıfının onbinlerce üyesi başını sokacak bir ev bile bulamıyor.

Bu rezilliğin daniskası değil de nedir? Bu, İngiltere toplumunu yönetenlerin toplumu yönetemez duruma düşüklerinin, toplumun imkanlarını, potansiyelini çar çur ettiklerinin ispatı değil de nedir?

Bu toplantıya katılmış olan ve Belediyelerin sahibi oldukları evlerde kiracı olarak yaşamak gibisinden, yukarıda değindiğimiz başını sokacak evi dahi olmayan işsizler kesimine kıyaslandığında çok şanslı sayılan bizler de İngiltere'de bir konut sorunu var diyoruz. Yaşadığımız evler sağlık kurallarına uymuyor. Komşumuz muzik dinlese, müzik onun keyfi, bizim gürültü işkencemiz oluyor. Evler böceklerle dolup taşıyor. Rutubet almış başını gidiyor. Rüzgar pencereden giriyor, kapıdan çıkıyor. Evimiz bugün kuru, akşama yukarıdaki dairenin suları patlamış, sel içinde kalmışız. Tekaüt olmuşuz, yaşlıyız, dört kat merdiven çıkmak zorundayız. Evlerin içinin tamiri kiracıya ait diyorlar, pek çoğumuz işsiz, işsizlik parasıyla ne tamirat yapılabilir bir evde? Ev malzemeleri eskidiğinde hangi parayla yenileri alınacak eğer işsiz isek veya işimiz saati 2-3 pound ödüyorsa? Tekaütler devlet tekaütlük maaşıyla nasıl kalkacaklar tüm bu masrafların altından?

Üstüne üstlük tam 20 yıldır evlerin sahibi olan Belediyeler evlerinin bakımı için, bizim içinde kiracı olarak yaşadığımız evlerin bakımı için zırnık para harcamadılar.

Özel ev sahipleri genellikle cimri ve pintidirler. Evlerine zırnık masraf yapmadan kiracılarını oturtur, yüksek kira talebinde bulunur ve ceplerini şişirirler. Kendilerine sosyalist diyen ve Belediyelerde encümen azalağı veya memurluk yapmakta olan bazı tipler bu ev sahiplerine, haklı olarak demediklerini koymazlar. Ya kendileri. Bu evlerin sahipleri kimdir? Belediye encümen azaları. Onların evlerine bakanlar kimdir? Bu memurlar. Demek ki bunların o cimri ve pinti özel ev sahiplerinden hiçbir farkı yoktur. Ne de olsa lafla peynir ekmek gemisi yürümüyor.

İşte bu sıralarda bu Belediye encümen azaları ve bazı memurlar bizlerin ev sorunlarını çözmek için bir öneri ileri sürdüler. **Siteleri yenileme stratejisi.**

Nedir bu?

Belediye encümen azaları ve onların konutlarının bekçileri olan memurların demesine göre Merkezi hükümet Belediye'ye para vermiyormuş. Borç alma imkanı da vermiyormuş. İşte evler tam da bu nedenle böylesi kötü durumlara düşmüş.

İyi valla. Merkezi hükümet, hem de McMillan hükümeti gibi Muhafazakar Parti hükümeti para verirken evleri yaptıran bunlardı. Biz size ev yapıyoruz derlerdi. Şimdiki evlere para harcamıyorlar, mesulü merkezi Muhafazakar Parti Hükümeti. Kaldı ki şimdi İşçi Partisi hükümette. Ne yapmış bunlar merkezi hükümet para vermeyip de bizim evler yaşanamaz hale getirilirken. Koskoca bir hiç. Teslim bayrağını çekmiş.

Daha doğrusu, işte o parayı vermeyen merkezi hükümet ne isterse aynen onu yapmış. Bu Siteleri

Yenileme Stratejisi de Muhafazakar Parti hükümetinin onlara fısıldadığı bir çözüm türüdür.

Son yirmi yıldır Belediye evlerinin bakımına zırnık harcamadılar. Nereye gitti bu paralar. Zengin olmayan birkaç tipi zengin etmeye, zenginleri de daha da çok zengin etmeye.

Son yirmi yıldır Belediye evlerinin bakımına zırnık harcamıyorlar, ama özel ev sahiplerine, bireylere ve şirketlere her sene ve sadece Konut Yardımı, Housing Benefit olarak devlet kasasından en azından 3-4 milyar sterlin aktardılar. Yıkık dökük binalar satın alınıp içi kiracıyla dolduruldu ve pek çok ev sahibi köşeyi döndü. Bu paralarla hem boş evler tamir edilebilirdi, hem bizim içinde kaldığımız evler tamir edilebilirdi, hem de yeni evler yapılabilirdi. Ama öyle yapmadılar. Ev kıtlığı sayesinde yıkık dökük evler, oteller bile kiralandı. Ama ev yapılmadı. Çok daha ucuza gelirdi ve herkes de ev adına layık evlerde kalırdı. Niye böyle yapmadılarda paraları o eski evlerin sahiplerine aktardılar? Niye? Çünkü bu toplumu yönetenlerin derdi İngiltere'nin işçilerine ve işçi tekaütlerine sağlıklı ve yeterli evler sağlamak değil. Onların derdi kendileri için, kendilerinden olanlar için karlı işler yapmak. Karlı olan da işte yeni ev yapmak. Belediye evlerini tamir etmek değil.

Şimdi de Belediye evlerini konut birliklerine satmak istiyorlar. Hem de üste para vererek. Niye? Aynı nedenle. Kendileri için en karlı alternatiflerden birisi budur da ondan.

Bu şekilde neler elde etmek istiyorlar?

Kiraları artırmak, hizmet ücretlerini artırmak ve böylece 20 yıldan beri sürdürdükleri işsizlik parasına azaltma, işsizlerin eline geçen paraları azaltma yönünde bir adım daha atmak. İşsizlik parası asla ve asla yetmez hale gelsin ki işsizler yok pahasına da olsa çalışmak zorunda kalsınlar. Onlar yok pahasına da olsa çalışmak zorunda kaldıkları oranda işteki işçilere de daha az ücret ödemek için bir imkan oluştursunlar.

Esmeden kalma Belediyelerin evsizlere ev bulma zorunluluğu yasasında değişiklikler yaptılar. Belediyelerin bu sorumluluğunu azalttılar. Şimdi Belediye evleri elden çıkarsa, Konut Birliklerinin mülkiyetine geçerse, koyar işsiz özel evlere, ödeyebilirse kirayı ödesinler de görelim. Tam da onların ceplerine el atmak amacıyla Konut Yardımlarına bir üst taban getirdiler. Ev sahibi 100 isterse, kira yardımı da 90 tavanlı ise, geri kalan 10 pound işsizlik parasından gelecek. Yani işçi sınıfın cebinden çıkacak patronlar sınıfının cebine gidecek. Geriye kalan parayla da yaşamamayaacağına göre ya ev tutmazsın, ne ala daha çok onlara kalır, ya da yok pahasına bile olsa bir iş bulup çalışsın.

Bu dünyada ve bu ülkede ne kadar para varsa, o paranın tümü de işçilerin emeğinin ürünüdür. Patronlar bu paradan işçilere ne kadar az verirlerse kendilerine de o kadar çok kalır. Yapılan her işin ardında bu basit olgu yatar.

Kapitalizm var oldukça ev sorunu çözülmez. Kapitalizm ev sorununu çözmek yönünde birkaç adım atar ve yeniden ev sorunu üretir. Bu düzende ev yapımı, evlerin kiralınması tüm bunlar tüm diğer işler gibi kar amacıyla ele alınır. Şu veya bu nedenle, şu veya bu şekilde karlı ise ev yapılır. Ama ev sorunu çözülmez. Ya herşey ortak mülkiyet haline getirilip, her iş bizim ihtiyaçlarımızın giderilmesi amacıyla ele alınır, ya da bu düzende her iş kar amaçlı yapılır ve ev sorunu çözülmez. Ve bunların her önerilerinin altında bir bit yeniği vardır. Bu da kuzu altında buzağı aramak değildir.

Gerçek böyledir.

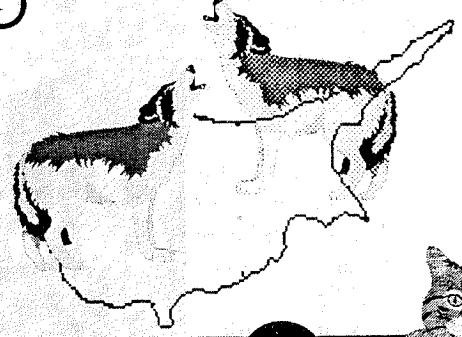
... BABA'NIN ÇİFTLİĞİ

Kurgu: A. SAVAŞ

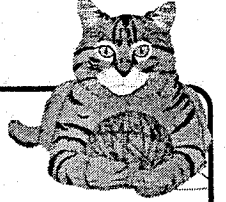
(1.Bölüm)

... Baba'nın Çiftliğinde kavga hiç eksik olmaz

1

2

Uslu uslu

oturanlara dokunulmuyor

(ŞİMDİLİK!!!)

3

Bir de GÖÇ alternatifiniz var tabii...

KİM ?

Dünya mı ?
Onlar,

4

Her zamanki gibi...

KÖR...

SAĞIR...VE

DİLSİZ...

NE Mİ YAPMALI?

BİZİ İZLEMeye DEVAM EDİN...

-SÜRECEK-

**SENİNDİR
OKU - OKUT
ELEŞTİR
KATKI YAP**

BOLŞEVİZMİN STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİĞİ

27. sayıdan devam

5- Birleşik Cephenin Tek Tek Ülkelerdeki Merkezi Sorunları

Her ülkede, belli bir aşamada en geniş kitleleri harekete geçiren ve birleşik cephenin kurulması uğrunda mücadeleyi geliştiren **merkezi sorunlar** vardır. Bu merkezi noktaları, bu merkezi sorunları doğru kavramak, birleşik cephenin kurulmasını güvence altına almak ve hızlandırmak demektir.

a) Amerika Birleşik Devletleri

Örneğin, kapitalist dünyada çok önemli bir ülke olan **Amerika Birleşik Devletleri**'ni alalım. Bu ülkedeki buhran milyonlarca kitleyi harekete geçirmiştir. Kapitalizmi reorganize etme programı karaya oturmuştur. Çok geniş kitleler, burjuva partilerine sırt çevirmeye başlamışlardır ve şu anda bir yol ayırımında bulunmaktadır.

Henüz doğmakta olan Amerikan faşizmi, bu kitlelerin hayal kırıklığını ve hoşnutsuzluğunu, gerici faşist bir yola yöneltmeye çalışmaktadır. Amerikan faşizminin gelişmesinin özelliği, bu günkü aşamada öncelikle faşizme karşı muhalefet şeklinde ortaya çıkması ve faşizmi "Amerikan olmayan", dışardan ithal edilmiş bir akım olmakla suçlamasıdır. Anayasa düşmanı sloganlarla ortaya çıkan Alman faşizminden farklı olarak Amerikan faşizmi kendisini Anayasanın ve "Amerikan demokrasisi"nin savaşçısı olarak göstermeye çalışmaktadır. O, henüz doğrudan bir tehlike oluşturan bir güç değildir. Fakat eski burjuva partiler tarafından hayal kırıklığına uğratılan geniş kitlelere nüfuz etmeyi başarır, çok yakın bir gelecekte ciddi bir tehlike haline gelebilir.

Faşizmin Birleşik Amerika'da zafere ulaşması ne anlama gelecektir? Emekçi kitleler için elbette sömürü rejiminin görülmemiş derecede şiddetlendirilmesi ve işçi hareketinin paramparça edilmesi anlamına gelecektir. Peki, faşizmin bu zaferinin uluslararası anlamı ne olacaktır? Birleşik Amerika tabii ki ne bir Macaristan'dır, ne bir Finlandiya, ne bir Bulgaristan, ne de bir Letonya. Faşizmin Birleşik Amerika'da zafer kazanması bütün uluslararası durumu çok önemli ölçüde değiştirecektir.

Bu şartlar altında Amerikan proletaryası, sadece devrimci yolu izlemeye hazır sınıf bilinçli öncüsünü örgütlemekle yetinebilir mi? Hayır.

Çok açıktır ki, Amerikan proletaryasının çıkarları, proleteryanın bütün güçlerinin kapitalist partilerden bir an önce koparılmasını gerektirmektedir. Faşizmin, hoşnutsuzluk içindeki geniş emekçi kitleleri pençesine almasını zamanında önlemek için yollar ve uygun biçimler bulunmalıdır. Ve burada şunu söylemeliyiz: Emekçilerin bir kitle partisinin **İşçi ve Çiftçi Partisi'nin** kurulması, Amerika'nın şartlarında uygun bir biçim olabilir. **Böyle bir parti Amerika'da kitlelerin halk cephesinin özgül bir biçimi olurdu**, tröstlerin ve bankaların partilerine ve gelişen faşizme karşı çıkarılacak bir cephe. Hiç şüphesiz, böyle bir parti **ne sosyalist ne de** komünist bir partidir. Ama faşizme karşı bir parti **olmalı**, komünizme karşı bir parti **olmamalıdır**. Bu partinin programı, bankalara, tröstlere ve tekellere, halkın acılarını istismar eden halkın başdüşmanlarına karşı yönelmelidir. Böyle bir parti, ancak işçi sınıfının acil taleplerini savunursa, gerçek sosyal haklar ve işsizlik sigortası uğrunda mücadele ederse, beyaz ve zenci ortakçıların toprağa kavuşmaları ve sırtlarındaki borç yükünden kurtulmaları için savaşırsa, çiftçilerin borçlarının kaldırılmasını sağlamaya çalışırsa, zencilerin hak eşitliği için, harp malûlerinin taleplerinin ve serbest meslek sahiplerinin, küçük işadamlarının ve zanaatkarların çıkarlarının korunması için mücadele ederse görevlerini yerine getirebilir. Vesaire.

Böyle bir partinin, kendi adaylarını mahalli özyönetim kurullarına, tek tek federal devletlerin temsili organlarına ve kongre ve senatoya seçtirmek için mücadele edeceği kendiliğinden anlaşılır.

Birleşik Amerika'daki yoldaşlarımız böyle bir partinin kurulması için inisiyatif ele almakla doğru hareket ettiler. Fakat böyle bir partinin kurulmasını kendi davası haline getirmek için daha etkili tedbirler almak zorundadırlar. Bir "İşçi ve Çiftçi Partisi"nin kurulması sorunu ve onun programı, kitle toplantılarında tartışılmalıdır. Bu partinin kurulması için geniş bir hareket geliştirmek ve bu hareketin

başına geçmek gereklidir. Partinin örgütlenmesinde inisiyatifin hiçbir durumda, birleşik Amerika'da bir "üçüncü parti", devrimci harekete karşı yönelen anti-komünist bir parti kurmak amacıyla, Demokrat Parti olsun, Cumhuriyetçi Parti olsun, her iki burjuva partisi tarafından da hayal kırıklığına uğratılan milyonlarca kitlenin hoşnutsuzluğunu istismar etmek isteyen unsurlara kaptırılmasına hiçbir şekilde izin verilmemelidir.

b) İngiltere

İngiltere'de İngiliz işçilerinin kitle eylemleri sonucunda Mosley'in faşist örgütü geçici olarak arka plana itilmiştir. Fakat sözde "Milli Hükümet" in işçi sınıfına karşı yönelen çeşitli gerici tedbirler aldığı, bunun sonucu olarak da İngiltere'de burjuvazinin gerekirse faşist bir rejime geçmesini kolaylaştıracak şartları yarattığını asla gözden kaçırmamalıyız.

Bugünkü aşamada, İngiltere'de faşizm tehlikesine karşı savaşmak, herşeyden önce "Milli Hükümet" e, onun gerici tedbirlerine karşı savaşmak, sermayenin saldırısına karşı savaşmak işsizlerin taleplerini savunmak, ücretlerin düşürülmesine karşı savaşmak ve İngiliz burjuvazisinin onlar yardımıyla kitlelerin hayat düzeyini düşürdüğü bütün yasaların iptal edilmesi uğrunda savaşmak demektir.

Fakat işçi sınıfının "Milli Hükümet" e karşı gittikçe artan nefreti, geniş kitleyi İngiltere'de **yeni bir işçi (Partisi-ÇN) hükümetinin kurulması** sloganı altında birleşmektedir. Komünistler İşçi (Partisi-ÇN) hükümetine olan inancını hala koruyan geniş kitlelerin bu eğilimini göz ardı edebilir mi? Hayır yoldaşlar! Bu kitlelere yaklaşmanın bir yolunu bulmalıyız. İngiltere Komünist Partisi'nin 13. Kongresi'nin söylediği gibi, onlara açıkça şunu söylüyoruz: Biz komünistler işçileri sermayenin boynundurduğundan kurtarabilecek tek güç olan Sovyet iktidarından yanayız. Fakat siz bir İşçi Hükümeti mi istiyorsunuz? İyi. "Milli Hükümet" in yenilgisi için sizinle omuz omuza mücadele ettik ve ediyoruz. Daha önce işbaşına gelen her iki İşçi hükümeti de İşçi Partisi'nin işçi sınıfına yaptığı vaatleri yerine getirmediği halde, yeni bir İşçi Hükümetinin kurulması için verdiğiniz mücadeleyi desteklemeye hazırız. Bu hükümetten, sosyalist tedbirler almasını beklemiyoruz. Fakat **bu hükümetin karşısına**, milyonlarca işçi adına işçi sınıfının ve bütün emekçilerin en acil iktisadi ve siyasi çıkarlarını koruması **talebiyle çıkacağız**. Bu taleplerin yer aldığı ortak programı birlikte tartışmak istiyoruz. "Milli Hükümet" in gerici saldırısına, sermayenin ve faşizmin saldırısına ve yeni bir savaş için yapılan hazırlıklara karşı direnebilmek için proleteryanın ihtiyaç duyduğu eylem birliğini birlikte gerçekleştirmek istiyoruz. İngiliz yoldaşlar, bu esas üzerinde, önümüzdeki parlamento seçimlerinde "Milli Hükümet" e ve aynı zamanda İngiliz burjuvazisinin çıkarları uğrunda kitleleri işçi sınıfının davasına karşı kendi peşine takmaya çalışan Lloyd George'a karşı İşçi Partisi örgütleriyle işbirliği yapmaya hazırdırlar.

İngiliz komünistlerinin bu tavrı doğrudur. Bu tavrı onların İngiliz sendikalarının ve İşçi Partisi'nin milyonlarca üyesiyle birleşik mücadele cephe kurmasını kolaylaştıracaktır. Her zaman, savaşan proleteryanın en ön saflarında yer alan ve kitlelere tek doğru yolu, yani burjuvazinin hakimiyetinin devrimle yıkılması ve bir Sovyet iktidarının kurulması için mücadele yolunu gösteren komünistler, günlük siyasi görevlerinin tespitinde kitle hareketinin zorunlu aşamalarını atlamamalıdır. İşçi kitleleri, bu gelişme içinde kendi tecrübeleri temelinde hayallerini yenecek ve komünizm saflarına geçecektir.

c) Fransa

Fransa, bilindiği gibi, faşizme karşı nasıl savaşılması gerektiği konusunda işçi sınıfının bütün uluslararası proleterya örneği olduğu ülkedir. Fransa Komünist Partisi, birleşik cephe taktığının nasıl uygulanması gerektiği konusunda Komünist Enternasyonal'ın bütün seksiyonlarına örnek olmaktadır. Sosyalist işçiler, diğer kapitalist ülkelerin sosyal-demokrat işçilerinin şimdi faşizme karşı mücadelede ne yapmaları gerektiği konusunda örnek olmaktadır.

Bu yılın 14 Temmuz'unda Paris'te yapılan ve yarım milyon kişinin katıldığı anti-faşist gösterinin ve Fransa'nın diğer şehirlerinde yapılan çok sayıdaki gösterinin önemi büyüktür.

Bu, sadece işçilerin bir birleşik cephe hareketi değil, aynı zamanda Fransa'da faşizme karşı geniş bir genel halk cephesinin başlangıcıdır. Bu birleşik cephe hareketi, işçi sınıfının kendi gücüne olan güvenini artırmakta; işçi sınıfının, köylülük, şehir küçük-burjuvazisi ve aydınlar karşısındaki önder rolünün bilincine daha fazla varmasını sağlamaktadır. Komünist Partisinin işçi kitleleri üzerindeki etkisini genişletmekte ve böylece faşizme karşı savaşta proleterya'yı güçlendirmektedir. Bu, kitlelerin faşizm tehlikesine karşı uyanıklığını zamanında seferber etmektedir. Birleşik cephe hareketi, faşizme karşı mücadelenin diğer kapitalist ülkelerde gelişmesi için harekete geçirici bir örnek olacak ve faşist diktatörlüğün baskısı altındaki Alman proleterleri üzerinde cesaretlendirici bir etki yapacaktır.

Bu şüphesiz ki büyük bir zaferdir; fakat henüz anti-faşist mücadelenin sonucunu belirlemez. Fransa halkının büyük bir çoğunluğu hiç şüphesiz faşizme karşıdır. Fakat burjuvazi, silahlı gücün yardımıyla halkların iradesinin ırzına geçmeyi bilmektedir. Tekelci sermayenin, burjuva devlet aygıtının, Fransız ordusu genelkurmayının ve bütün gericiğin kalesi Katolik kilisesinin gerici yöneticilerinin faal desteğiyle faşist hareket tamamen serbestçe gelişmektedir. En güçlü faşist örgüt olan **Ateşten Haç**'ın (Croix de Feu) emrinde şu sırada 300 bin silahlı adam vardır ve bunun bel kemiğini 60 bin ihtiyat subayı meydana getirmektedir. Bu örgüt poliste, jandarmada, ordu, hava kuvvetlerinde ve bütün devlet aygıtında güçlü mevkilere sahiptir. Son komünal seçimler, Fransa'da sadece devrimci güçlerin değil, aynı zamanda faşist güçlerin de gelişmekte olduğunu göstermektedir. Eğer faşizm geniş köylü kitlelerine nüfuz etmeyi ve bir kesimi tarafsız kalan ordunun diğer kesiminin de desteğini kazanmayı başarır, Fransız emekçi kitleleri faşistlerin iktidara gelmesini önleyemeyecektir. Yoldaşlar, Faşist saldırının başarısını kolaylaştıran Fransız işçi hareketinin örgütsel zayıflığını aklıdan çıkarmayın. Fransa'daki işçi sınıfının ve bütün anti-faşistlerin elde edilen sonuçlardan memnun kalması için hiçbir sebep yoktur.

Fransa işçi sınıfının önündeki görevler nelerdir?

Birinci olarak, sermayenin saldırısına karşı mücadelenin örgütlenmesinde birleşik cepheyi sadece siyasi alanda değil, iktisadi alanda da kurmayı başarmak ve bunun sağlayacağı baskıyla reformcu Sendika Konfederasyonu'nun (CGT) yöneticilerinin birleşik cepheye karşı direnişini kırmak.

İkinci olarak, Fransa'da sendikal birliğin kurulmasını başarmak: Sınıf mücadelesi temeli üzerinde birleşik sendikalar.

Üçüncü olarak, anti-faşist halk cephesinin programında geniş köylü ve küçük-burjuva kitlelerin acil taleplerine özel bir yer vererek bu kitleleri anti-faşist harekete kazanmak.

Dördüncü olarak, Fransa'daki emekçilerin mevcut parti ve örgütleriyle etkilediklerinden daha geniş kitleleri etkisi altına alacak olan anti faşist halk cephesinin partilerüstü, seçimle işbaşına gelen organlarını geniş çapta kurarak gelişen anti faşist hareketi örgütsel bakımdan sağlamlaştırmak ve genişletmek.

Beşinci olarak, birleşik cephenin baskısıyla Cumhuriyetin yeminli düşmanı ve Hitler'in Fransa'daki ajanları olan faşist örgütlerin dağıtılmasını ve silahsızlandırılmasını sağlamak.

Altıncı olarak, devlet aygıtının, ordunun ve polisin faşist bir darbe hazırlayan komploculardan temizlenmesini sağlamak.

Yedinci olarak, Fransız faşizminin en önemli kalelerinden biri olan Katolik kilisesinin gerici kitlelerin önderlerine karşı mücadeleyi geliştirmek.

Sekizinci olarak, anayasaya karşı bir hükümet darbesi için orduyu kullanmak isteyenlere karşı orduda Cumhuriyeti ve anayasayı korumak için komiteler kurarak, orduyu anti-faşist hareketle birleştirmek. Fransa'daki gerici güçlerin, Alman faşizminin saldırısına karşı barış davasını savunan Fransız-Sovyet anlaşmasını yıkmasına izin vermemek.

(devamı 8. sayfada)

BOLŞEVİZMİN STRATEJİK VE TAKTİK ÖNDERLİĞİ

(7. sayfadan devam)

Ve eğer Fransa'daki anti-faşist hareket, Fransız faşizmine karşı lafta değil fiiliyatta gerçek bir mücadele yürütecek ve anti-faşist halk cephesi programının taleplerini gerçekleştirecek bir hükümetin kurulmasına yol açarsa, komünistler, bütün burjuva hükümetlerinin uzlaşmaz düşmanları ve Sovyet iktidarının taraftarları olarak **kalmakla birlikte**, büyüyen faşizm

tehlikesi karşısında, yine de **böyle bir hükümeti desteklemeye hazır olacaklardır.** (Dimitrov Yoldaşın Komintern VII. Dünya Kongresi'ndeki Raporu'ndan)

6- Birleşik Cephe Ve Faşist Kitle Örgütleri

Önümüzdeki meselelerin belki de en önemlisi, faşizmin iktidarda olduğu ülkelerde birleşik cephenin kurulması için mücadeledir. Bu ülkelerde mücadele, hiç şüphesiz, legal işçi hareketinin olduğu ülkelerden çok daha zor şartlar altında yürümektedir. Halbuki faşist ülkelerde, faşist diktatörlüğe karşı mücadele içinde gerçek bir anti-faşist Halk Cephesinin geliştirilmesi için bütün şartlar vardır. Çünkü örneğin, Almanya'da sosyal-demokrat, Katolik ve diğer işçiler faşist diktatörlüğe karşı komünistlerle birlikte bir mücadelenin yürütülmesinin zorunlu olduğunu daha kolay kavrayabilirler. Faşist yönetimin acı meyvalarını tatmış olan küçük-burjuvazinin ve köylülüğün geniş tabakaları arasında hoşnutsuzluk ve hayal kırıklığı her geçen gün daha fazla artmakta ve bu da onların anti-faşist halk cephesine kazanılmasını kolaylaştırmaktadır.

Faşist ülkelerde, özellikle faşizmin bir kitle temeli sağladığı, işçileri ve diğer emekçileri kendi örgütlerinde zorla baskı altında tuttuğu Almanya'da ve İtalya'da başlıca görev, faşist diktatörlüğe karşı dışarıdan mücadeleyi faşist kitle örgütlerini ve organlarını içerden baltalama faaliyeti ile ustaca birleştirmektir. Faşizmin kitle temelini en çabuk bir şekilde parçalamaya ve faşist diktatörlüğün yıkılışını hazırlamaya hizmet edecek, bu ülkelerin somut şartlarına uygun özel yöntem ve biçimler incelenmeli, benimsenmeli ve uygulanmalıdır. Bütün bunları incelemeli, benimsemeli ve uygulamalıyız. Sadece "Kahrolsun Hitler" ve "Kahrolsun Mussolini" diye bağırarakla yetinmemeliyiz. Evet, incelemeli, benimsemeli ve uygulamalıyız!

Bu, güç ve karmaşık bir görevdir. Faşist diktatörlüğe karşı başarıyla savaşmadaki tecrübemiz çok sınırlı olması, bu görevi daha da güçleştirmektedir. Örneğin yoldaşlarımız, aşağı yukarı on üç yıldır faşist diktatörlük şartlarında mücadele etmektedirler. Fakat faşizme karşı gerçek bir kitle mücadelesin, geliştirmeyi hala başaramamışlardır ve bu yüzden faşist ülkelerdeki diğer komünist partilerine ne yazık ki, bu konuda çok az olumlu tecrübeyle yardımcı olabilmişlerdir.

Alman ve İtalyan komünistleri ve diğer faşist ülkelerin komünistleri ve Komünist Gençlik Birlikleri'nin üyeleri kahramanlık destanları yaratılar. Onlar her gün sayısız kurban verdiler ve veriyorlar. Bu kahramanlık ve bu fedakarlıklar karşısında saygıyla eğiliyoruz. Fakat sadece kahramanlık yetmez. Bu kahramanlık, kitleler arasındaki her günkü çalışma ile, faşizme karşı elle tutulur sonuçlara ulaşacak bir somut mücadele ile birleştirilmelidir. Faşist diktatörlüğe karşı mücadelemizde isteklerimizi gerçeklerin yerine koymak özellikle tehlikelidir. Gerçeklerden, gerçek somut durumlardan hareket etmeliyiz.

Örneğin bugün Almanya'da gerçek durum nedir?

Faşist diktatörlüğün siyasetinden dolayı kitleler içinde artan hoşnutsuzluk ve hayal kırıklığı, kısmi grevlere, hatta daha başka eylemlere dönüşmektedir. Faşizm, bütün çabalarına rağmen işçi sınıfının ana kitlelerini siyasi bakımdan kazanamamıştır. Üstelik eski taraftarlarını bile kaybetmektedir ve gittikçe daha fazla kaybedecektir. Gene de, faşist diktatörlüğü yıkmak mümkün olduğuna inanmış ve bugün bu uğurda faal olarak mücadele etmeye hazır işçilerin hala azınlıkta olduğunu akıldan çıkarmamalıyız.

Bunlar, biz komünistlerden ve sosyal-demokrat işçilerin devrimci kesiminden meydana gelmektedir. Buna karşılık emekçilerin çoğunluğu bu diktatörlüğü yıkmak için gerçek ve somut imkanlarını ve yollarını henüz kavramamıştır ve hala bir bekleyiş içerisinde. Bu noktayı Almanya'da faşizme karşı mücadelede görevlerimizin tespitinde göz önünde bulundurmalıyız. Aynı şekilde, Almanya'daki faşist diktatörlüğü sarsmak ve yıkmak için özel yöntemleri araştırırken, incelerken ve uygularken bunu bir an olsun aklımızdan çıkarmamalıyız.

Faşist diktatörlüğe etkin bir darbe indirmek için onun en zayıf yanını tanımalıyız. Faşist diktatörlüğün en zayıf yeri neresidir? Olağanüstü ölçüde çeşitlilik gösteren toplumsal temelidir. Bu temel, toplumun çeşitli sınıflarını ve çeşitli tabakalarını kapsamaktadır. Faşizm, kendisini, fabrikatörün ve işçinin, milyonerin ve işsizin, toprak aristokratının (junkers) ve küçük köylünün, büyük kapitalistin ve zanaatkarın, halkın bütün sınıf ve tabakalarının tek temsilcisi ilan etmiştir. **Bütün** bu tabakaların çıkarlarını, milletin çıkarlarını savunuyormuş gibi görünmektedir. Fakat faşizm büyük burjuvazinin diktatörlüğü olduğundan ve daha da önemlisi, büyük parabalaları takımı ile halkın ezilen çoğunluğu arasındaki sınıf çelişmeleri faşist diktatörlük altında en açık şekilde ortaya çıktığından faşizm, toplumsal kitle temeliyle kaçınılmaz olarak çatışmak zorundadır.

Kitleleri faşist diktatörlüğün yıkılması için kesin mücadeleye kazanmamız, ancak ve ancak, faşist örgütlere zorla sokulan veya yetersiz sınıf bilincinden dolayı üye olan işçilerin kendi iktisadi, siyasi ve kültürel çıkarlarının korunması uğruna **en sıradan hareketlere** katılmalarını sağlamakla mümkündür. İşte bu yüzden, komünistler, bu örgütlerdeki üye kitlelerinin günlük çıkarlarının en iyi savunucuları olarak çalışmalı ve bu örgütlerdeki işçilerin, kendileri için her geçen gün daha fazla hak talep ettikleri ve çıkarlarını savundukları ölçüde faşist diktatörlükle kaçınılmaz olarak çatışacaklarını bir an bile akıldan çıkartmamalıdır.

Şehirlerdeki ve köylerdeki emekçi kitlelerin en acil ve ilk başlarda en temel çıkarlarını savunurken, sadece bilinçli anti-faşistlerle değil, aynı zamanda hala faşizm taraftarı olan, fakat faşizmin siyaseti karşısında hayal kırıklığına uğrayan, umduğunu bulamayan ve hoşnutsuzluklarını dile getirmek için homurdanarak uygun bir fırsat arayan emekçilerle de ortak bir dil bulmak nispeten daha kolaydır. Genel olarak, faşist diktatörlük ülkelerindeki

bütün taktikimizin, faşizmin sıradan taraftarlarını kendimizden itmemeye, onları tekrar faşizmin kollarına terk etmemeye, aksine faşist yöneticiler ile hayal kırıklığına uğramış faşizmin emekçi taraftarlarından meydana gelen kitle arasındaki uçurumu derinleştirmeye yönelmesi gerektiğini kavramalıyız.

Yoldaşlar, eğer günlük çıkarları uğrunda seferber edilen bu kimseler, kendilerinin siyaset dışı ve hatta faşizm taraftarı olduğuna inanıyorlarsa, umutsuzluğa kapılmamalıyız. Bizim için önemli olan, onları harekete katmaktır; bu hareket başlangıçta açıktan açığa henüz faşizme karşı mücadelele şiarıyla yürümese bile, sırf bu kitleleri faşist diktatörlüğe karşı çıkardığı için nesnel olarak faşizme karşı bir harekettir.

Tecrübeler bize, faşist diktatörlük ülkelerinde legal ya da yarı legal bir şekilde ortaya çıkmanın **kesinlikle mümkün olmadığı** görüşünün zararlı ve yanlış olduğunu öğretiyor. Böyle bir görüşte diretme, pasifizme saplanmak ve gerçek kitle çalışmasından tamamen vazgeçmek demektir. Şüphesiz faşist diktatörlük şartları altında legal veya yarı-legal olarak ortaya çıkmak için yöntem ve biçimler bulmak güç ve karmaşık bir görevdir. Fakat diğer birçok meselede olduğu gibi bu meselede de hayatın kendisi ve kitlelerin inisiyatif, izlenecek yolu göstermektedir. Bunun öğretilerini genelleştirmek, örgütlü ve amaca uygun olarak hayata geçirmek zorunda olduğumuz birçok örneği vardır.

Faşist kitle örgütlerinde çalışmayı küçümsemeye kesinlikle son verilmelidir. Yoldaşlarımız İtalya'da, Almanya'da ve diğer bir dizi faşist ülkede, faşist kitle örgütlerinde çalışmanın karşısına fabrikalarda çalışmayı çıkararak, pasifliklerini ve hatta faşist kitle örgütlerinde çalışmayı açıkça reddetdiklerini örtbas etmeye çalışılar. Fakat aslında, bu sematik ayırım, hem faşist kitle örgütlerindeki hem de fabrikalardaki çalışmanın fevkalade güçsüz olmasına ve hatta bazen hiç yapılmamasına yol açtı.

Oysa faşist ülkelerdeki komünistler için, kitlelerin bulunduğu her yerde olmak son derece önemlidir. Faşizm, işçileri legal örgütlerinden yoksun bırakmıştır. İşçileri faşist örgütlere girmeye zorlamıştır ve işte kitleler, ister zorla veya ister kısmen gönüllü olsun orada **bulunuyorlar**. Bu faşist kitle örgütleri, bizim kitlelerle ilişkiye geçtiğimiz legal veya yarı-legal etki alanımız olabilir ve olmalıdır. Bu örgütler, bizim tarafımızdan kitlelerin günlük çıkarlarını savunmak için legal veya yarı-legal hareket noktaları haline getirilebilir ve getirilmelidir. Komünistler, bu olanaklardan yararlanmak için, kitlelerle bağ kurmak üzere faşist kitle örgütlerinde seçim yoluyla kazanılabilir mevkileri ele geçirmelidirler. Ve böyle bir faaliyetin bir devrimci işçi için yakışık almadığı ve ona yaraşmadığı önyargısını kafalardan tamamen söküp atmalıdırlar.

Örneğin, Almanya'da "işletme temsilciler konseyi" denilen bir sistem vardır. Fakat bu örgütlerin tekeli faşistlere bırakmamız gerektiği nerede yazılıdır? "İşletme temsilciler konseyi" seçimlerinde işverenlerin açık ajanlarının isimlerinin listeden silinmesi ve işçilerin güvenine sahip olan diğer adayların onların yerine seçilmesi için fabrikalardaki komünist, sosyal-demokrat, katolik ve diğer anti-faşist işçileri birleştirmeyi deneyemez miyiz? Pratik, bunun mümkün olduğunu göstermiştir.

Ve gene pratik, sosyal-demokrat ve diğer hoşnut olmayan işçilerle birlikte "işletme temsilciler konseyi"nin işçilerin çıkarlarını gerçekten savunmasını talep etmenin mümkün olduğunu öğretmiyor mu?

Almanya'daki "**Emek Cephesi**"ni ya da İtalya'daki faşist sendikaları alalım. "Emek Cephesi" fonksiyonerlerinin atanması değil, seçilmesi talep edilemez mi? Mahalli grupların yönetici organlarının, üye toplantılarında rapor vermesi için diretilemez mi? Grubun kararıyla birlikte bu talepleri patrona, "Emek Yedimini"ne "Emek Cephesi"nin üst mercilerine sunmak mümkün değil midir? Bu, devrimci işçilerin gerçekten "Emek Cephesi"nde çalışması ve orada mevkiler elde etmesi şartıyla mümkündür.

Hitler Gençlik Birliği içinde, spor örgütleri ve "Kraft durch Freude" örgütünde, İtalya'daki "Depo Lavoro" ve kooperatifler vb. gibi diğer faşist kitle örgütlerinde de aynı çalışma yöntemleri mümkün ve zorunludur.

Yoldaşlar, Truva'nın ele geçirilmesi hakkındaki eski destanı anımsarsınız. Truva, aşılmaz duvarları sayesinde saldırgan ordulara karşı kendini koruyordu. Saldırgan ordu birçok kayıp vermesine rağmen, ünlü Truva Atı'nın yardımıyla şehrin içine düşmanın kalbine girinceye kadar zafere ulaşamadı.

Bana öyle geliyor ki biz devrimci işçiler de, kendisini halka karşı kiralık katillerden meydana gelen canlı bir duvar ile koruyan faşist düşmanımızın karşısında aynı taktikleri kullanmaktan çekinmemeliyiz.

Faşizm karşısında bu taktiğin kullanılmasının gerekliliğini kavramayan, böyle bir tavrı "aşağılık" bir tavır olarak gören bir kişi, en mükemmel bir yoldaş bile olsa, söylemeye izin veriniz, bir devrimci değil gevezedir ve faşist diktatörlüğü yıkmak yolunda kitlelere önderlik edemez.

Almanya'daki, İtalya'daki ve faşizmin kitle temelini sahip olduğu diğer ülkelerdeki faşist örgütlerin **içinde ve dışında**, en sıradan taleplerin savunulmasından hareket eden, mücadele biçimlerini ve sloganlarını, yaygınlaşan ve gelişen mücadeleye göre değiştiren kitlesel bir birleşik cephe hareketi doğmaktadır. Bu kitle hareketi, faşist diktatörlüğün, bugün birçok kimseye yıkılmaz görünen kalesini paramparça eden bir şahmerdan olacaktır.

(Dimitrov Yoldaşın VII. Dünya Kongresi'ndeki Raporu'ndan.)

-SÜRECEK-

Özker Özgür Yoldaşın KSG ile Söyleşisi Üzerine

(2. sayfadaki devam)

Bu konuda ilk önce şu basit soruları sormak ve cevap istemek zorundayız: bu stratejik hedef tespitinde Ö. Özgür, A. Durduran ve YBH açısından yeni olan nedir? Bu stratejik hedef tespiti bu yoldaşların ve partilerinin son 24 yıldan beri hedefledikleri bir strateji değil mi? Öyleyse -ki öyledir- bu hedefi elde etmeyi zorunlu kılan ve yeni olan gerçek değişiklikler nelerdir? Ö. Özgür yoldaş daha düne kadar aynı stratejik hedefe uygun olarak çalışan CTP'nin, bu kuzey Kıbrıs'taki halk partilerinden en güçlüsünün başkanı değilmiydi? Ö. Özgür yoldaş bu parti üzerinden kuzey Kıbrıs'ta hükümete kadar yükselmedi mi? CTP, YBH'nden kat kat güçlü bir parti olarak hala daha bu stratejik hedefi elde etmek için çalışmıyor mu? A. Durduran yoldaşın kurduğu ve bir zamanlar başkanlığını yaptığı TKP de böyle bir parti değil mi? 24 seneden beri bu hedef çerçevesinde yaptığınız çalışmalar niye Kıbrıs halkını tümce olmaktan kurtarıp özne yapamadı da, bundan sonra yapacak?

Bu konuda suçlayıcı, farklılıkları bağıra bağıra ön plana çıkaran, yapılmak istenen iyi bir şeyi bozmak isteyen bozguncular pozisyonuna düşmemek için bu stratejik hedefi tekrar tekrar gözden geçirmek gerekir.

Bu stratejik hedef, Kıbrıs Sorununun burjuva emperyalist çözüm önerilerinden birisidir. Tüm pisliklerine, tüm ABD'nin oyuncuğu olmasına vb. rağmen BM çatısı altında bir öneri olduğu için burjuva emperyalist çözüm önerilerinden en akla yatkını, bu burjuva güçlerin anlaşmalarını barışçıl bir çerçevede sağlamaya en yakın olanıdır. Kıbrıs sorununa burjuva emperyalist bir çözüm bulunacaksa en akla yatkını budur. BM çerçevesinde bir çözüm. 24 yıldan beri üzerinde çalışılan bir çözüm.

Kimler çalışıyor bu çözüm için? Burjuva emperyalist güçler. Kimler çomak sokuyor bu çözümün elde edilmesine? Burjuva emperyalist güçler. Ö. Özgür yoldaş nasıl bir strateji ile Kıbrıs halkını Kıbrıs siyasetinde bağımsız bir güç haline, özne haline dönüştürmeyi öneriyor? Burjuva arası bu didişmede taraf olarak 24 yıldır süren ve sonuçlanmayan, kendisinin ve eski partisi CTP'nin 24 yıldır taraf olduğu bu didişmede taraf olmayı sürdürerek Kıbrıs halkının Kıbrıs siyasetinin belirlenmesinde özne haline geleceğini ileri sürüyor bu yoldaş.

Yanılıyor. Kıbrıs halkı, böylesi bir stratejik hedef için siyaset yapan partilerin ardından gittiği sürece Kıbrıs siyasetinde bir tümce olmaktan kurtulamaz. Burjuva emperyalist güçlerin siyasetinin uygulanmasında bir tümce olan Kıbrıs halkı, Kıbrıs siyasetinde bir özne haline gelecekse, kendi çıkarlarına uygun düşen burjuva emperyalist güçlerden bağımsız bir siyaset ve o siyaseti uygulayan bağımsız partilerine sahip olmalıdır. Kıbrıs halkı Kıbrıs siyasetinde bağımsız bir siyasi güç, bir özne haline gelecek ise o, KSG'nin birleşik cephe hükümeti programını öğrenmeli ve o programı uygulamak, hayata geçirmek için siyaset sahnesine çıkmalıdır.

Ö. Özgür yoldaş yanılıyor. 24 yıl ve daha da uzun geçmiş ve bugünün burjuva güçler arası silahlanma yarışı, ve bölgesel çıkar çatışmaları onun yanıldığının, A. Durduran yoldaşın yanıldığının gayet açık ve kesin ispatıdır. Onların bizzat kendilerinin siyasi tecrübeleri onların yanıldıklarının kesin kanıtıdır.

Niye o zaman bu basit gerçeklere rağmen Ö. Özgür ve A. Durduran yoldaşlar hala daha bu burjuva emperyalist stratejiyi savunup Kıbrıs halkının devrimci potansiyelini bu stratejinin gerçekleşmesi için bir 24 yıl daha çarçur etmek istiyorlar?

Bizim Kuzey Kıbrıs'ta bu burjuva emperyalist stratejik hedef bağlamında görebildiğimiz tek siyasi değişiklik CTP, YKP ve biraz da TKP içinde örgütlenmiş yurtseverlerin bu stratejik hedefi elde etmek için 24 sene çalışıp bir arpa boyu kadar yol alamadıklarının farkına varmaları, bu stratejik hedef için çalışmaya devam ederlerse Kıbrıs halkının Kıbrıs siyasetinde bir özne, yani kendi bağımsız siyasetine sahip, Kıbrıs Sorununu halk yararına çözecek bir siyasete sahip bağımsız bir güç haline bir türlü gelemediklerini idrak etmeye, hissetmeye başlamalarıdır. Bu meyanda Ö. Özgür ve A. Durduran yoldaşların bu stratejik hedefi elde etmek için YBH'yi oluşturma çabalarının bir tek siyasi anlamı var: Kıbrıs halkının Kıbrıs işçi sınıfı önderliğinde gerçekten bağımsız bir güç haline gelmelerini sağlayacak yurtseverlerin bağımsız bir siyaset etrafındaki birlikteliğine çomak sokmak. Bu birlikteliği geciktirmek için Kuzey Kıbrıs siyasetine oynanacak yeni bir oyuncak sunmak.

Bu tespit, bu yoldaşların istekleri ve amaçları olmayabilir. Ama siyasette istek koskoca bir hiçtir. Elde edilen sonuç ise herşey.

İçinde yaşadığımız emperyalist dünyada bir ülkenin bağımsızlığının ne anlama geldiğini, bu bağımsızlığı kazanmak ve korumak görevinin işçi sınıfı ve devrimci küçük burjuva kesimlerinin ve yurtsever aydınların görevi olduğunu bilmiyen bir halk siyasetçisi yoktur. Halkın bağımsız bir siyasi güç haline gelmesi, halkın siyaset sahnesinde özne haline gelmesi için onun kendi bağımsız (ve doğru) bir siyaset geliştirmesi gerektirdiğini bilmiyen bir halk siyasetçisi yoktur. Ama tutmuş Ö. Özgür ve A. Durduran yoldaşlar, halkçı siyasetçiler olarak Kıbrıs halkına hiçbir bağımsız siyaset önermiyorlar. Burjuva emperyalist çözüm önerilerinden biri için çalışmayı stratejik hedef olarak öneriyorlar ve bunu tutup Kıbrıs halkını siyasette bir özne, bir bağımsız güç haline dönüştüreceklerini iddia ediyorlar. Bizlerden Kıbrıs halkının bağımsız bir güç olarak siyaset sahnesine çıkmasını amaçladıklarını düşünmemizi istiyorlar. Bu imkansız bir istektir. Bu yoldaşlar Kıbrıs halkının bağımsız bir siyasi güç haline gelmesini gerçekten istiyorlarsa önerdikleri stratejik hedefi gözden geçirmek zorundadırlar. Bizim Birleşik Cephe Hükümeti önerimiz, bu hükümet için öngördüğümüz program Kıbrıs halkını bağımsız bir güç olarak Kıbrıs siyaset sahnesine çıkarır. Yoldaşların stratejik hedefi ise, Kıbrıs halkını bir tümce olarak, burjuva emperyalist güçlerin istekleri ve planları çerçevesinde oradan buraya savrulan ve onları kesin olarak bu gerici güçlerin kuyruğu ve yedek gücü yapan bir konumda tutar. Biz bu stratejik hedefi kabullenemeyiz. Kıbrıs halkının potansiyelini bu hedefi ele geçirmek ayaklarında çarçur edemeyiz. Onları burjuvazinin kuyruğu olmaya mahkum edemeyiz. Ö. Özgür ve A. Durduran yoldaşların da böylesi hatalı bir konumda durmalarına katkıda bulunamayız. Onları uyarmak görevimizdir. 24 yıldır bu stratejik hedefi kazanmak için çalışmış kişileri

uyarmak biraz ayıp kaçsa da yapılmalı. Yoldaşların iyi niyetine güvenmeli. Bu iyi niyet iyi siyasete dönüştürülmeli. Kıbrıs'ın, açıktır ki tüm yurtseverlere ve bu yoldaşlara da ihtiyacı vardır.

3. Stratejik Hedef-Taktik

Öneriler

Ö. Özgür yoldaş bizim Kıbrıs Soruna BM çerçevesinde bir çözüm bulunmasına karşı çıktığımız görüşünde galiba? Bu doğru değildir. Biz böylesi bir çözüme karşı değiliz. Biz sadece ve sadece böylesi bir çözümün ancak ve ancak burjuva emperyalist güçler kendi aralarında anlaşabildiklerinde mümkün olacağını ve bizim görevimizin onları anlaştırmak için onların kuyruğunda siyaset yapmak olmadığını, onlardan bağımsız, işçi sınıfı ve tüm halkın yararına olan bir çözüm için siyaset yapmamız gerektiğini ileri sürüyoruz. Bu güçlerin kendi aralarında yaptıkları görüşmeler ve kendi aralarında kendi çıkarlarını uzlaştırarak (ve birilerinin kendi çıkarlarını empoze ederek) elde edecekleri bir anlaşmayı elde etmeyi stratejik hedef tespit etmenin rezilliğin dik alası olduğunu ilan ediyoruz. Kıbrıs halkının çıkarına değil zararına bir siyaset olduğunu ilan ediyoruz.

Eğer Kıbrıs halkı kendi bağımsız siyaseti üzerinden siyaset sahnesine girerse, gerçekten, kitlesel bir siyasi güç haline gelirse, o zaman bu burjuva emperyalist güçlerin nasıl acele tarafından anlaşacaklarını göreceksiniz. Halkın bağımsız siyasi gelişmesini bastırmak için anlaşacaklardır. Yani, Ö. Özgür ve A. Durduran yoldaşlar gerçekten Kıbrıs halkının bağımsız bir siyasi güç haline getirilmesine katkıda bulunurlarsa, hiç şüpheleri olmasın, BM çerçevesinde veya başka türlü bir burjuva emperyalist çözüm işte o zaman devreye girecektir. çünkü tüm burjuva emperyalist güçler ortak bir çıkara sahip olacaklardır. Bağımsız halk hareketini bastırmak ortak çıkarı. Yani siz gerçekten BİM çerçevesinde bir anlaşma mı istiyorsunuz? O zaman Kıbrıs halkını gerçekten bağımsız bir siyasi güç haline getirmek zorundasınız. Yani siz Kıbrıs halkının gerçekten bağımsız Birleşik Cephe Hükümeti programına sahip çıkmak ve Kıbrıs halkını o programı kazanmak için siyasete çekmek zorundasınız. İşte o zaman bir türü anlaşmayan burjuva emperyalist çevrelere, "isterseniz anlaşmayınız, biz Kıbrıs halkı olarak bu sorunu çözüyoruz" diyebilirsiniz. Gerçekten bağımsız bir güce, halkın örgütlü gücüne sahip olursunuz. Sizin, BM çerçevesinde çözüm stratejik hedefi çerçevesinde oluşturacağınız siyasi güç, hiçbir zaman bağımsız, kendi hedef ve amaçlarına sahip bir güç haline gelemes.

İşte böylesi bir bağımsız güce sahip olmak için, birleşik cephe hükümetini kurabilmek için pek çok taktik mücadeleler verilerek zorunda kalınacaktır. BM çerçevesinde bir çözüme, burjuva emperyalist bir çözüm de olsa böyle bir çözüme ulaşmak için verilecek olan mücadele böylesi bir mücadeledir. Bu mücadele Kıbrıs Sorununda devreye girmiş olan güçlerin nasıl ve ne kadar gaddar burjuva emperyalist güçler olduğunu teşhir etmek, Kıbrıs halkını bu güçlerin peşinde gitmekten vaz geçirmek için kullanılması

gereken bir taktik mücadele alanıdır.

BM çerçevesinde ve diğer emperyalistlerin ve yerel hakim güçlerin önerilerinin emperyalist öneriler olduğunu teşhir etmek gerekmiyor mu? Gerekliyor. Burjuvazinin BM çerçevesinde bile yaptıkları önerilerin ne kadar haksızlıklar taşıdığını, burjuvazinin kendi prensiplerini, bunlardan en önemlisi olan mülkiyet hakkı prensibini bile çiğnediğini, Kıbrıs Sorununa sunduğu tüm önerilerin bu en temel burjuva prensibi bile ayaklar altına aldığını, bu prensibin 'kapanın elinde kalır, gücünün elinde kalır' prensibiyle değiştirildiğini, bunların tüm önerilerinin Kıbrıs halkının burjuva temelde bile olsa çıkarlarına ters düştüğünü teşhir etmiyecekmiyiz? Bu sayede Kıbrıs'taki burjuva güçleri teşhir etmiyecekmiyiz? Onları, her fırsatı kullanarak teşhir etmezsek, Kıbrıs halkını nasıl Kıbrıs siyasetinde bir özne haline, bağımsız bir güç haline getireceğiz? Palavramın alemi yoktur Ö. Özgür ve A. Durduran yoldaşlar. Bizim ve yurtseverlerin bu palavralara karnı da toktur. 24 yıldır yiye yiye bir hal olduk ne de olsa.

Ama biz BM çerçevesinde herhangi bir çözüme karşı değiliz. Biz çeşitli burjuva güçlerin bu çerçevede dahi bir türlü anlaşamadıklarının teşhir edilmesine karşı değiliz. Dahası, bu burjuva emperyalist güçler Kıbrıs'ta tam bir yıkım ve katliam anlamına gelecek olan bir savaşa girişmesinler ve hangi çerçevede olursa olsun anlaşsınlar. O da kabulümüz. Savaş yapmayın anlaşın. Anlaşımın sevgili Ö. Özgür ve A. Durduran yoldaşlar. Anlaşsınlar bu baylar. Biz mi önledik bunların anlaşmasını? 'KSG karşı çıkıyor o halde anlaşmayalım' mı dedi bu baylar? Veya siz anlaşın dediniz, 24 yıldır diyorsunuz, arkanızda koskoca CTP ile, arkalarında koskoca AKEL ile anlaşınız dediniz ve biz 'anlaşamaz bu gerici, katil burjuva güçler' dedik diye mi anlaşmadılar şimdi bunlar? Ne zaman ve nerede dedik bunların anlaşmalarına mani olalım diye? Ve desek de ne yazar? Kıbrıs halkı bağımsız bir güç olarak siyaset sahnesine çıktığı sürece bizim ve sizin ettiginiz lafların ne hükmü olur? Denktaş ve Klerides (ve diğer güçler) CTP ve AKEL'i bile dikkate almıyor da, sizi ve bizi mi dikkate alacak ve bunlar anlaşmaya karşı o halde anlaşmayalım mı diyecekleri?

Tabii ki değil. Sizin stratejik hedefiniz bir diğer CTP ve AKEL oluşturmaktır. Kendilerine ve Kıbrıs halkına burjuva emperyalist güçleri BM çatısı altında anlaşmaya zorlamaktan başka bir görev biçmeyen ve biçmeyen bir diğer burjuva kuyrukusu bir güç oluşturmaktır.

Biz BM çatısı altında bir anlaşmaya karşı değiliz. Böylesi bir anlaşmanın elde edilmesi için CTP, AKEL, YBH ve diğerleriyle ele ele verip çalışmaya da hazırız. Gel gelelim biz bu çalışmanın her aşamasında ve her adımında burjuva emperyalist güçlerin teşhir edilmesinin imkanları olduğu ve bu imkanların Kıbrıs halkının bağımsız siyasi bir güç haline getirilmesi için kullanılması gerektiği görüşündeyiz. Yani bu ve benzeri çalışmaların birleşik cephe hükümetini elde etmek için çalışmaya tabi kılınması gerektiği görüşündeyiz. Kıbrıs halkına birleşik cephe hükümetinin kurulmasının acil görev olduğunun kavratılmasının bir aracı olmalıdır bu çalışmalar. Burjuva

(devamı 13. sayfa)

KKTC'NİN UYUŞTURUCU DOSYASI KABARIK

2.
BÖLÜM

Son 7 yılda basına yansıyan haberlere dayanarak, KKTC'nin uyuşturucu dosyasının ne kadar kabarık olduğunu gözler önüne seren aşağıdaki çalışmayı, ilgililerin dikkatine ve siz okuyucuların değerlendirmesine sunuyoruz:

* Polis Müdürü Ali Çetin Karahan "KKTC'den Güney Kıbrıs'a uyuşturucu sevkedildiği" ve "Asil Nadir'in KKTC'de uyuşturucu imal ettiği" yönünde basında yer alan Rum basını kaynaklı haberleri yalanlayan bir açıklama yaptı. (Vatan, 12.11.1994)

* Karpaz sahilinde kamyon lastiği içerisinde naylonlara sarılmış halde 210 kalıp esrar bulundu. Karpaz sahilinde ele geçirilen esrarın işlenmemiş "ham" durumda olduğu belirtildi. Uyuşturucunun türü yapılacak tahlillerden sonra kesinleşecek. (Kıbrıs, 7.12.1994)

* Girne Turizm Limanı'ndan KKTC'ye bavul taşıyan tekerlekli arabanın demir çubukları içerisine yerleştirdiği 524 gram eroinle, 28 Temmuz 1994 tarihinde yakalanan İsmet Arslan Ağır Ceza'da yargılanırken, kefaletle serbest bırakılan alıcı Süleyman Cömert'in yasal olmayan yollardan KKTC dışına çıktığı için Başsavcılıkça takipsizlik kararı verilmesi talep edildi. (Kıbrıs, 10.12.1994)

* Güzeyurt ile Bostancı'da 17 Ocak 1994 tarihinde polislin yaptığı baskınlar sonucu 4 kilo esrar ele geçirilirken, zanlı olarak tutuklanan Haluk Yıldırımboza ile Emin İzlev'in Gazimağusa'da oturumlarını yapan Ağır Ceza Mahkemesine çıkarılmaları beklenirken, yapılan tahkikat sonucu yasal olmayan yollardan KKTC'den kaçtıkları veya kaçırıldıkları saptandı. Bu durumda Lefkoşa sakinlerinden Hasan Darbaz aleyhindeki esrar suçlaması da dava ikame edilmeden, öyle anlaşılıyor ki "takipsizlik" başvurusu ile Başsavcılık tarafından kapatılacak. Çünkü ortada tanık ve şahadet kalmadı...Halkın Sesi'nin notu: Limanlarımız ve hudutlarımız bu firar (kaçış) olaylarından sonra öyle anlaşılıyor ki yeterince denetlenmiyor. Kişi suç işliyor ve cezasını çekmeden elini kolunu sallayıp kaçıyor, ya da "kaçırılıyor". Demek ki şu küçük KKTC'de biri veya birileri bu kaçışları planlamakta, düzenlemektedir. Bu kaçınıcı olay? Ancak bu kez TC'li suçlular değil, KKTC'li suçlular adaletin elinden kaçmayı başarmışlardır. Bilmeyiz ki bu kaçışların sonu nereye varacak ve nerede, nasıl duracak? Bu "suçluları kaçırma" operasyonlarını yapan yoksa bir örgüt mü? Kim bunlar? (Halkın Sesi, 13.1.1995)

* KKTC'nin tanınmış işadamlarından Şaner Kerem'in (47) ceketinin cebinde ve evinin bahçesinde 30.9 gram eroin olduğuna inanılan uyuşturucu madde bulundu. Kerem'in evinde ayrıca, yatak odasındaki kasada gizlenen 40 parça eski eser ele geçti. Eroinin piyasa değerinin 200 milyon TL'yi aştığı, eski eserlerin ise 11 milyon TL tutarında olduğu öğrenildi...Zanlının sorgulanması sırasında polis tarafından darp edildiği iddiasında bulunan Av.Altan Erdağ, Kerem'in başına siyah bir naylon geçirilip bandlandığını ve daha sonra falakaya yatırılarak ayaklarına vurulduğunu, "Ya konuşursun, ya da bu odadan ölü çıkart" tehditleri altında ifadesinin alındığını öne sürdü. (Kıbrıs, 27.1.1995)

* Geçen hafta sonu Yedidalga yöresinde bulunan Denizli'de ellerinde Dolar ve Mark dolu çantalarla ölü olarak bulunan iki cesetle ilgili olarak esrar perdesi devam ediyor. Dolar ve Markların tutarının 17 milyar TL civarında olduğu öğrenildi. (Halkın Sesi, 1.2.1995)

* Polis Girne'deki bir pansiyonda gerçekleştirdiği operasyonda 62 yaşındaki TC uyruklu Ahmet Ağırbaş'ı 200 gram eroinle birlikte yakaladı...Malatya'dan getirildiği saptanan ve piyasa değeri yaklaşık 500 milyon lira olan 200 gram eroin pansiyonun bahçesinde toprağa gömülü olarak ele geçirildi. (Kıbrıs, 6.2.1995)

* KKTC ile İngiltere polisi düzenlediği ortak operasyonla piyasa değeri 2 milyar lira olan 700 gram eroin ele geçirdi. Emrah Ertuğrul adlı 20 yaşındaki Kıbrıs doğumlu uyuşturucu kaçakçısı, 12 Şubat'ta üzerindeki 700 gram eroinle birlikte İngiltere'nin Heathrow Havaalanı'nda yakalandı... Emrah Ertuğrul mahkemede verdiği ifadede eroini KKTC'li Hasan Darbaz ile KKTC-TC uyruklu Süleyman Bulut'tan aldığını söyledi. Lefkoşa'ya aktarılan

bu bilgilerden sonra sözü edilen iki kişi dün tutuklandı. (Kıbrıs, 18.2.1995)

* Polis Girne'de piyasa değeri yaklaşık 200 milyon TL olan 200 gram eroin ele geçirdi. TC uyruklu Hakkari Yüksekvali Mustafa Şadal (28), 200 gram eroini, geçtiğimiz Pazartesi günü Girne Limanı'ndan KKTC'ye sokarak satması için hemşerisi Şükrü Çoru'ya (30) vermişti. Her iki kişi de dün tutuklandı. (Kıbrıs, 30.3.1995)

* Lapta'da dün Narkotik Şube ekiplerince düzenlenen uyuşturucu operasyonunda, 49 yaşındaki KKTC vatandaşı Salim Cemal Hoca, piyasa değeri yaklaşık 1.5 milyar lira olan ve bir otomobil içerisinde saklanmış üç ayrı naylon poşet halinde toplam 1 kilo ağırlığında eroinle birlikte yakalandı. Sanık, suçüstü yakalandığı sırada kalp krizi geçirdi...KKTC vatandaşı Birol adlı bir sabıkalı daha olaya karıştığı gerekçesiyle tutuklandı. (Kıbrıs, 5 ve 6.4.1995)

* İngiltere'ye giriş yapmak isteyen çift uyruklu ve Karakum'da ikamet eden Abdullah Şükrü(71), tasarrufunda piyasa değeri yaklaşık 7 milyar TL olan 4 kilo saf eroinle yakalandı. Güvenilir kaynaklar, saf eroinin İstanbul'dan temin edildiğini belirtiyorlar...Bu arada İngiliz polisi, 9 Haziran'da Kuzey Londra'da 7 kilo eroinle yakalanan, 1'i Kıbrıslı (Erkan Kara-24-), 3'ü Türkiyeli (Niyazi Karakız-26, Ali Rıza Bozdoğan-29 ve Nurettin Hüseyin-47) 4 kişiyi tutukladı. (Kıbrıs, 11.6.1995)

* İngiltere'ye kahve paketleri içinde 5 kilo eroin sokan Mehmetçikli Ufuk Caner (33) tutuklandı. Ufuk Caner ile işbirliği yaptığı tahmin edilen Z. isimli bir başka Mehmetçiklinin de polis tarafından gözaltına alınarak sorgulandığı öğrenildi. (Kıbrıs, 3.9.1995)

* Edirne'nin Kapıkule Sınır Kapısı'ndan İngiltere'ye götürülmek istenen, piyasa değeri 30 milyar lira olan 10 kilogram eroin ele geçirildi...Bir ihbarı değerlendiren ekipler, KKTC'den İngiltere'nin başkenti Londra'ya giden OYU-120-Y plakalı minibüste arama yaptılar. Aramada, minibüsün üstündeki gizli bölmede 43 paket içinde yaklaşık 10 kilogram eroin bulundu...Yetkililer, olayla ilgili olarak minibüs sürücüsü Elliz Denizhan (46)'m gözlem altına alındığını söylediler. (Kıbrıs, 5.9.1995)

* Garip ülke! İnsanları zehirleyip adım adım ölüme götüren esrar tasarrufuna 10 milyon, trafik suçuna 20 milyon ceza...16 Eylül günü düzenlenen uyuşturucu operasyonunda tutuklanan Talat Darbazer (38), Hüdaferdi Mavili (38) Sercan Maypa (21), Can Yaman (23), Eralp Gümüş (22), Mustafa Karakış (49) ve Sait Ali Rıza Toptancı (38) ve Sunal Kazım dün Lefkoşa Kaza Mahkemesi huzuruna çıkarıldı. Mahkemenin verdiği kararın ardından zanlıların 6'sı 10 milyon TL'lik kefaleti ödeyip serbest kalırken, parayı ödeyemeyen iki esrarıcı cezaevini boyladı. Burada bir süre kalan 2 esrarıcı da daha sonra parayı ödeyip serbest kaldı. (Kıbrıs, 21.9.1995)

* Girne Turizm Limanı'nda dün düzenlenen bir operasyonda piyasa değeri 700 milyon TK olan yaklaşık 12 kilo Hint kenevir (esrar) ele geçirildi...Porek 1 Express adlı feribotta bulunan Elazığ doğumlu Cuma Ali Aladoğan(48)'in sırt çantasında yapılan aramada, 5 adet krem rengindeki torbacıklar halinde gazete kağıdına sarılı 12 kilo esrar bulundu. Cuma Ali Aladoğan tutuklanırken, olayla ilgili çok yönlü soruşturma başlatıldı. (Kıbrıs, 4.10.1995)

* Uyuşturucu bu kez sebze-meyve kamyonunda ele geçirildi: 4.5.kilo eroin. Polis Narkotik Şube ile Gümrük personelinin Girne Limanı'nda düzenledikleri başarılı operasyonda yakalanan eroinin piyasa değeri yaklaşık 10 milyar TL. Olayla ilgili olarak Güzeyurtlu Aslan Gerbağa (41) ile Bostancı Mehmet Şentürk Tremeseli (43) polis tarafından tutuklandı. Binlerce kişiyi zehirlemeye yeten 4.5.kilo ağırlığındaki eroinin KKTC üzerinden İngiltere'ye götürüleceği tahmin ediliyordu. (Kıbrıs, 11 Ekim 1995)

* Dün Girne'den Taşucu'na gitmek için rıhtımda, Ertürk feribota binmek üzere yürüdüğü sırada, üzerine doğru gelen polislerden korkarak, elinde tuttuğu ve içinde Hint kenevir (esrar) bulunduğu tahmin edilen naylon poşeti çocuğuna vererek, denize atıran Nazlı Kaya (31) gözaltına alındı. (Kıbrıs, 12.10.1995)

* Hasan Osman Hasan isimli İngiliz vatandaşı Kıbrıslı bir Türk, geçtiğimiz hafta Londra'nın merkezine 100 kilo uzaklıktaki liman kenti Ramsgate'ten İngiltere'ye 20 kilo eroin sokmak isterken yakalandı. Yakalanan eroinin piyasa değerinin yaklaşık 2 milyon sterlin (156 milyar) olduğu

Derleyen: Mehmet Sonuç

tahmin ediliyor. 27 Ağustos'ta da Dover Limanı'ndan İngiltere'ye 10 kilo eroin soktuğu belirlenen Hasan Osman Hasan bir aydan fazla bir süredir takip altında idi. (Kıbrıs, 17.10.1995)

* 28 Şubat 1994'de uyuşturucu madde tasarrufu ve ithali suçlarından tutuklanıp, hakkında dava açılan Orhan Öncal, 6 ay hapse mahkum oldu... Ahmet Doğan ithal ve tasarruf suçlarından KKTC'de yargılanıp hapse mahkum olurken, Hakkı Kaya açık göz davranıp yargılanmadan gizli veya suçlularca çok iyi bilinen yol veya yöntemlerle KKTC'den kaçmayı maalesef başardı. (Halkın Sesi, 12.11.1995)

* Lefkoşa sakinlerinden Hasan Darbaz (51), Narkotik Şube dedektifleri tarafından düzenlenen bir operasyonda, üzerindeki piyasa değeri yaklaşık 20 milyon TL olan 7 gram eroinle birlikte ele geçirildi. (Kıbrıs, 17.11.1995)

* İnterpol'ün kırmızı bültenle aradığı Maureen Anne Walker adlı İngiliz vatandaşının, geçen Perşembe günü eşi ile birlikte kaldığı Çatalköy'de gizlice gözaltına alındığı ve ardından da KKTC'den sınır dışı edilip, gönderildiği İngiltere'de tutuklanması sağlandığı açıklandı. Walker, İngiltere'ye dönüşünde uyuşturucu ve kara para aklama suçlarından 5 yıl hapis cezasına çarptırıldı. (Kıbrıs, 1.12.1995)

* Piyasa değeri yaklaşık 45 bin sterlin (yaklaşık 4 milyar TL) olan 3 kilo ağırlığındaki eroini Londra'ya sokmak isteyen Boran Özgöker isimli Kıbrıslı Türk, Gatwick Havaalanı'nda kısıvrak yakalandı. (Kıbrıs, 1.12.1995)

* Polis Narkotik Şube ekipleri aldıkları bir ihbar üzerine önceki akşam düzenledikleri bir operasyonda, 31 yaşındaki Şefik Zağlul'u piyasa değeri 225 milyon lira olan 150 gram esrarla yakaladı. Esrarı Türkiye'den getirdiğini itiraf eden Şefik Zağlul'un Girne Limanı'ndan KKTC'ye girdiği belirlendi. (Kıbrıs, 11.12.1995)

* Ülkemizde uyuşturucu belası tırmanmaya devam ediyor. Ercan'da bu kez kokain...Piyasa değeri yaklaşık 120 milyon TL olan, sosyetenin rağbet gösterdiği kokaini KKTC'ye sokmak isterken yakayı ele veren İstanbullu Kadir Karabatak (52) için Mahkeme dün 3 gün tutukluluk kararı verdi...Polis Genel Müdürlüğü Narkotik Şube ekiplerinin son üç aylık dönemde gerçekleştirdikleri operasyonlarda toplam 16 kilo 250 gram esrar, 4 kilo 530 gram da eroin türü uyuşturucu ele geçirildi. (Kıbrıs, 25.12.1995)

* Ercan Devlet Havaalanı'ndan KKTC'ye giriş yapan kokain taşıyıcısı, polis tarafından yoklanmak istenince, bir anda fenalaşarak yolcu salonunda öldü...Daha sonra yapılan aramada Benzer'in üzerinde 5 gram dolayında kokain türünde uyuşturucu bulundu. (Kıbrıs, 28.12.1995)

* İngiliz polisi ile gümrük makamlarının, Londra'dan Glasgow'a kadar uzanan ve içinde Türk ve Kıbrıslı Türk çetelerin bulunduğu, milyonlarca sterlinlik eroin ticareti yapan uyuşturucu ağından endişe ettikleri bildirildi. Salı günü Independent gazetesi, bu kişilerin Britanya'daki en hızlı gelişme gösteren örgütlü suç gruplarından birini oluşturduklarını yazdı. Çeteler Türkiye'den getirmekte oldukları fazla miktardaki eroini, kıta Avrupası ile Britanya'nın her tarafına dağıtmakta olduğundan, İnterpol, iki ay önce, konuyla ilgili özel bir toplantı yapmak durumunda kaldı. Gazeteye göre rakip çeteler arasında, daha çok Londra, Manchester ve Glasgow'da öldürme olayları da meydana gelmektedir. Çetelerin ailelere dayandığına inanılmaktadır...Uzmanlar Britanya'da çalışan ve aralarında Kıbrıslı Türklerin de olduğu 20 Türk çetesinin var olduğunu tahmin etmektedirler. Independent gazetesi haberinde, Kent'deki bir tarlada kurşun sıkışarak öldürülmüş halde bulunan Kıbrıslı Türk Hasan Bilgi (46)'nin Londra'da Türkler arasındaki bir eroin hesaplaşması sonucu öldürüldüğüne inanıldığını yazmaktadır. (aktaran Cyprus Weekly, 5.1.1996)

* Türkiye Kapıkule Gümrük Kapısı'nda yakalanan bir TIR içerisinde, İngiltere'ye götürülmek istenen 29 kilo 260 gram eroin ele geçirildi. Kaçakçılığın Türkiye bölümünü yürüten 6 kişi tutuklandı. Ele geçirilen eroinin piyasa fiyatının yaklaşık 580 bin sterlin (54 milyar TL) olduğu bildirildi. Sanıkların ilk sorgulamalarında eroinin İngiltere'de Kıbrıslı bir Türk'e teslim edilmek üzere yola çıkarıldığı, malın bölücü örgüt PKK ile ilişkisi bulunan Recep Yılmaz'a, oradan da

(DEVAMI SAYFA 11'DE)

KKTC'NİN UYUŞTURUCU DOSYASI KABARIK

(10. sayfadın devamı)

adı henüz açıklanmayan Kıbrıslı alıcıya teslim edileceği belirlendi. (Kıbrıs, 13.1.1996)

* Lefkoşa'da önceki gün işadamı Sabri Tahir Girmeli'nin uğradığı silahlı saldırıda 4 kurşunla ayağından vurulması, KKTC'de tartışmalara yol açtı. Barış Harekatı öncesinde turizmci olan, hareket sonrasında bir süre Denktaş tarafından Girne Belediye Başkanlığı'na getirilen Sabri Tahir'in, 15 yıl önce de oğlu Adem'in yine bir saldırı ve hesaplaşma sonucu öldürüldüğü belirtildi. KKTC tarihinde ilk kez başka insanların gözü önünde böyle bir silahlı saldırının gerçekleşmesi polisi de şaşırttı. (Cumhuriyet, 27.1.1996)

* 5 aydan beri Cezaevinde tutuksuz hükümlü olarak bulunan Adanalı Bülent Bozkurt, Ağır Ceza'da avukatsız olarak yaptığı savunmasında, "Annem Adana'da hastadır ve tedavisi için 65 milyon lira gerekmektedir. Ben de bulduğum esrarı buraya satmaya geldim" dedi. ACM Başkanı Talat D.Refiker, sanığın bu beyanı karşısında şunları söyledi: "Yani sen anneni kurtaracaksın diye yüzlerce insanı zehirlemekten çekinmiyor ve bu ülkeye satmak için 218 g 800 mg'dan oluşan 21 parça Hint kenevirii reçinesi (esrar) getiriyorsun. Başka yolla annenize yardım edemez miydin?" (Halkın Sesi, 2.2.1996)

* İngiltere'de Kıbrıslı Türklerin yoğun olarak yaşadığı Kuzey Londra'da bulunan Pentonville Cezaevi'nde 19 Kıbrıslı Türkün hapis cezası çektiği öğrenildi... Geçtiğimiz yıl 2 kilogram eroinle yakalanan Kıbrıslı Türk Mehmet Polili de yedi yıl hapse mahkum oldu ve 31 Ocak 1996'dan itibaren Pentonville Hapishanesi'nde cezasını çekmeye başladı... Bu arada eroin kaçakçılığı suçundan Londra'da yargılanan iki Kıbrıslı Türk olan Sami Hüseyin 8, Tahsin Hasan ise 10 yıla mahkum oldu. (Kıbrıs, 8.2.1996)

* Eleftherotipia gazetesi, Rum polisinin gerek yasal, gerek kaçak olarak Rum tarafında bulunan İranlılar aracılığıyla KKTC'den Güney'e uyuşturucu sokulması konusunu araştırdığını yazıyor. Gazete iddialarına şöyle devam ediyor: "Edindiğimiz bilgilere göre, Denktaş rejimi bilinen nedenlerle, özgür bölgelerde uyuşturucu sorununun daha büyük boyutlara ulaşması konusunda ilgileniyor. Geçen yıl baş uyuşturucu kaçakçısı Eğmez'in tutuklanmasından sonra (KKTC rejimi) şu anda bu hedefi için başta Müslümanlar olmak üzere hem işgal bölgeleri, hem de özgür bölgelerde halen yabancıları kullanıyor. Eğmez'in tutuklanmasıyla özgür bölgelere uyuşturucu sokulması trafiği azalmıştı." (aktaran Ortam, 16.2.1996)

* İngiltere'nin başkenti Londra'da, eroin kaçakçılığı yapan iki Türkiyeli, piyasa değeri 2 milyon sterlin (220 milyar TL) olan 20 kilo eroinle yakalandı. 43 yaşındaki Şakir Kayar adlı eroin kaçakçısının geçen Pazar günü Kıbrıs Türk Hava Yolları uçağı ile Stansted Havaalanı'na geldiği belirtildi. İngiliz Gümrük Muhafaza ekipleri önce, 13 Mart Çarşamba günü 25 yaşındaki Dursun Karaderili'yi eroin kaçakçılığı yaptığı gerekçesiyle tutuklamış, 7 Nisan Pazar günü gelen Kayar'ı da takibe almıştı. (Kıbrıs, 11 Nisan 1996)

* Lefkoşa Ağır Ceza Mahkemesi oturumlarına 8 Nisan'da başladı. Mahkemenin gündemindeki 21 davanın 7 tanesini uyuşturucu davaları oluşturuyor... Akçaylı Hüseyin Günday (45)'a üç gün tutukluluk. Evinde yapılan aramada uyuşturucu ve bir adet 9 mm çapında canlı mermi bulundu. (Kıbrıs, 11 Nisan 1996)

* Londra'nın tanınmış işadamlarından Ramadan Güney'in oğlu Erkin Güney, 14 yıl hapis cezasına çarptırıldı. Güney, 29 Eylül 1995 tarihinde polis tarafından düzenlenen bir baskın sonucu evinde ruhsatsız bir tabanca, 150 mermi ve 5 kilo uyuşturucu bulunması üzerine tutuklanmıştı. (Londra Toplum Postası, 1.8.1996)

* İngiltere'de Kıbrıslı Türklerin yoğun olarak yaşadığı Kuzey Londra'da bulunan Pentonville Cezaevi'nde 19 Kıbrıslı Türkün hapis cezası çektiği öğrenildi... Geçtiğimiz yıl 2 kilogram eroinle yakalanan Kıbrıslı Türk Mehmet Polili de yedi yıl hapse mahkum oldu ve 31 Ocak 1996'dan itibaren Pentonville Hapishanesi'nde cezasını çekmeye başladı... Bu arada eroin kaçakçılığı suçundan Londra'da yargılanan iki Kıbrıslı Türk olan Sami Hüseyin 8, Tahsin Hasan ise 10 yıla mahkum oldu. (Kıbrıs, 8.2.1996)

* Eleftherotipia gazetesi, Rum polisinin gerek yasal, gerek kaçak olarak Rum tarafında bulunan İranlılar aracılığıyla KKTC'den Güney'e uyuşturucu sokulması konusunu araştırdığını yazıyor. Gazete iddialarına şöyle devam ediyor: "Edindiğimiz bilgilere göre, Denktaş rejimi bilinen

nedenlerle, özgür bölgelerde uyuşturucu sorununun daha büyük boyutlara ulaşması konusunda ilgileniyor. Geçen yıl baş uyuşturucu kaçakçısı Eğmez'in tutuklanmasından sonra (KKTC rejimi) şu anda bu hedefi için başta Müslümanlar olmak üzere hem işgal bölgeleri, hem de özgür bölgelerde halen yabancıları kullanıyor. Eğmez'in tutuklanmasıyla özgür bölgelere uyuşturucu sokulması trafiği azalmıştı." (aktaran Ortam, 16.2.1996)

* İngiltere'nin başkenti Londra'da, eroin kaçakçılığı yapan iki Türkiyeli, piyasa değeri 2 milyon sterlin (220 milyar TL) olan 20 kilo eroinle yakalandı. 43 yaşındaki Şakir Kayar adlı eroin kaçakçısının geçen Pazar günü Kıbrıs Türk Hava Yolları uçağı ile Stansted Havaalanı'na geldiği belirtildi. İngiliz Gümrük Muhafaza ekipleri önce, 13 Mart Çarşamba günü 25 yaşındaki Dursun Karaderili'yi eroin kaçakçılığı yaptığı gerekçesiyle tutuklamış, 7 Nisan Pazar günü gelen Kayar'ı da takibe almıştı. (Kıbrıs, 11.4.1996)

* Avukat Reis savunmasına şöyle başladı: "Efendim bu uyuşturucu senaryosunun içinde sanık da dahil tam 9 kişi rol almıştır. Ama esas başrol oyuncusu olan ve beheri 61 gramdan 244 gram esrarı ülkeye getiren, satan ve sonra da yargılanmadan kaçan ya da kaçırılan Türkiyeli Selahattin Şengönül denilen kaçakçı şimdi nerede?... Ağır Ceza her döneminde kararlar ve cezalar veriyor. Ancak oturup düşünmesi gerekir Mahkemelerimizin. Niçin, neden önlenemiyor bu uyuşturucu suçları? Sadece içici, müptela olan bu sanıklar, mahkum edilmeden yok mudur bunların tedavi çareleri? Niçin düşünülmez bu insanların sağlığı?... Ne gariptir ki KKTC'de dernek ve cemiyet enflasyonu yaşanmasına rağmen, uyuşturucuya yenik düşmüş, bağımlı olmuş insanların koruyacak, onlara yol gösterecek ne Devlet kuruluşu, ne de bir dernek var!... Daha ileri giderek vurgulayayım. Yasalarımız bile maalesef yoktur! (Halkın Sesi, 24.10.1996)

* The Times gazetesinin "İngiltere, Türkiye'yi eroin trafiği konusunda uyardı" başlığıyla verdiği haberde, İstanbul'da geçen hafta Türk Emniyet yetkilileri ile biraraya gelen İngiltere İçişleri Nakanlığı Müsteşarlarından Tom Sackville'nin, Türk yetkililere, Türkiye'nin AB'a girmesinde, uyuşturucu ile mücadelenin bir kriter olacağını belirttiği kaydedildi. İngiltere'de ele geçirilen eroinin yüzde 80'inin Türkiye üzerinden geldiği kaydedilen haberde, istihbarat birimlerinin Türkiye'de, bazılarının kapatılmasına karşın önemli miktarda uyuşturucu üretim laboratuvarı bulunduğunu belirledikleri iddia edildi. (Halkın Sesi, 29.10.1996)

* İngiltere'ye 3.5 kilo saf eroin ve 70 bin adet (12 kilo) "Ecstasy" adı verilen uyuşturucu hap sokmaya çalışan 7 Kıbrıslı Türk, önceki gün Interpol tarafından Dover Limanı'nda gerçekleştirilen bir operasyonla yakalandı. Piyasa değeri 200 milyar TL'yi bulan uyuşturucunun ele geçirildiği büyük operasyonda yakalanan ve aralarında tanınmış işadamlarının da bulunduğu öne sürülen 7 Kıbrıslı Türk'ten dördünün Hasan Bingöl, Behçet Zelzele, Gürsel Zelzele ve Esmâ Kubilay Doğancaan olduğu öğrenildi... Tutuklanan 7 Kıbrıslı Türkün yanı sıra, ülke genelinde yapılan operasyonlarda 8 Kıbrıslı Türkün daha tutuklanmış olduğu haber alındı... Aralarında 50 yaşında bir kadının da bulunduğu 5 Kıbrıslı Türk, Kuzey Enfield bölgesinde 3.5 kilo eroinle yakalanırken, polisin bir buçuk aydır yakın takibe aldığı Akçaylı Ö.A. ile karısı Ş.A. da tutuklandı... Bu arada Londra'da bir gece kulübü sahibinin kızı F.R.(40) de eroinle yakalandı ve tutuklandı. (Kıbrıs, 7-8-9.11.1996)

* Türkiye-KKTC-Londra üçgeni: İngiltere'de katrilyonluk uyuşturucu operasyonu... İngiliz polisi, 320 milyar lira tutarında bir harcama ve bir yıllık araştırmadan sonra TC ve KKTC uyruklu kişilerden oluşan büyük bir uyuşturucu şebekesini ortaya çıkardı. Son bir hafta içerisinde tutuklanan Türklerin sayısı 13'ü bulurken, ele geçirilen uyuşturucu miktarının 300 kilo civarında olduğu bildirildi. İngiliz polis yetkilileri operasyonların daha da devam edeceğini söylediler... İngiliz polisinin elde ettiği bilgilere göre, uyuşturucu trafiği şöyle çalışıyor: "Önce satışa çıkarılacak mal Türkiye'den deniz yoluyla (Mersin ve Taşucu limanları) KKTC'ye sokuluyor ve burada gerekli ambalajlama yapıp, pazarlama faaliyetleri tamamlandıktan sonra mal Londra'ya sevk ediliyor. Bir ikinci uygulama ise şöyle oluyor: Türkiye'den kara yoluyla İngiltere'ye sevkiyatı şebekenin

TC uyruklu elemanları gerçekleştiriyor. KKTC uyruklu elemanlar ise Londra'da pazarı buluyor ve parayı tahsil ediyor." (Cumhuriyet, 10.11.1996)

* İngiltere polisinin Kıbrıslı Türklere karşı yürüttüğü uyuşturucu operasyonlarındaki tutuklamaların 40'a ulaştığı bildirildi. Tutuklananlar arasında KKTC, TC ve Alman uyruklu kişilerin bulunduğu öğrenildi... Hackney'de yakalanan İsmail Kubilay Esmâ'nın evinde 500 bin sterlin bulan polis, bu paranın uyuşturucu ticaretinden elde edildiğini öne sürdü... Polisin aylar süren takibi sonucunda, geçtiğimiz hafta, Londra'nın Hackney bölgesinde Alman plakalı bir araç durdurularak arandı ve Alman sürücünün kullandığı bu otomobilde 21 kilo eroin ele geçirildi. Operasyonda söz konusu araca " Eskort" yaptıkları ve malın asıl sahipleri oldukları iddia edilen Hasan Bingöl, İsmail Kubilay Esmâ, Günay Güven ve Fuat İrfan tutuklandı... İngiliz polisi, uzun süreli takibi sırasında, ülkeye sokulan eroinin elde edilen 18 milyon sterlinin Kuveyt ve Afrika bankaları aracılığıyla Türkiye'ye transfer edildiğini ve burada akladığını belirledi. Kara para aklayan şebekenin başı olduğu iddia edilen Ali Abdurrahman ile "Hacı" lakaplı iki Kıbrıslı Türk tutuklandı. (Kıbrıs, 12.11.1996)

* Gaziköylü 77 yaşındaki Niyazi Ahmet Yalman ile oğlu Ahmet Yalman, İngiltere'nin Stansted Havaalanı'nda 6 kilo eroinle yakalandı. 40 yaşındaki oğul Ahmet Yalman'ın Londra'daki evinde yapılan aramada yarım kilo eroin daha bulundu. Ele geçirilen eroinin piyasa değeri, 500 bin sterlin (83.5 milyar TL) olarak açıklandı. (Kıbrıs, 22.11.1996)

* KKTC Narkotik Şube Müdürü Hasan Dayı, Cumhuriyet Meclisi'nin Siyasi İşler Komitesinde açıkladı: "KKTC'ye gelen uyuşturucunun yüzde 75'i PKK bağlantılı. PKK'nın adamları buraya gelir, pazarlık burada yapılır. PKK, İngiltere'deki Kıbrıslı Türkleri baskı ile uyuşturucu işine sokuyor." (Birlik, 22.11.1996)

* İngiltere'nin başkenti Londra'nın Heathrow Havaalanı'nda geçtiğimiz hafta piyasa değeri 60 milyar TL olan 10 kilo eroinle yakalanan Kıbrıslı Türkün Hefsi Eder İrmaklı olduğu açıklandı... Son aylarda Kuzey Kıbrıs-Londra hattındaki eroin ticaretinde önemli artışlar meydana gelirken, gerek KKTC ve gerekse İngiliz polisinin sadece taşıyıcıları tutuklayıp, "babalar"a ulaşamaması dikkat çekiyor. Son üç ayda İngiltere'ye girişte yaklaşık 25 kilo eroin ve binlerce uyuşturucu hap ele geçirilmesine karşın, uyuşturucuların esas sahiplerine yönelik polis operasyonu yapılmadı. (Yeni Düzen, 21.1.1997)

* Son olarak Yavru Vatan KKTC üstünden geçen uyuşturucu trafiği... Behçet Cantürk'ün MİT'te kaydedilen ve mahkemede oynatılan video bandından: "Kıbrıs'a ilk parti eroini 1981 yılında gönderdik. Kıbrıs'a Mehmet Gözen denilen kişiyle eroin sevkiyatı yaptık. (...) Üç seferde 15 kilo sevk ettik. Hisseme 36 milyon düştü." Cantürk, ifadesinde KKTC'de malları alarak İngiltere'ye sevk eden kişinin ismini Raif olarak verdi. Sorgucular olayı çok ünlü bir devlet adamına bağladılar. Türkiye-KKTC ilişkisi durduk yerde bozuldu. (Enis Berberoğlu'nun Hürriyet'teki yazısından aktaran Ortam, 21.1.1997)

* İngiltere'deki tek Türk gençlik örgütü TYA ile Kıbrıs gazetesinin yaptığı bir araştırmaya göre, konuşulan Kıbrıslı Türk kökenli 85 gençten 58'i, hayatında en az bir kere uyuşturucuyla tanışmış... TYA Direktörü Ramadan Öztürk'e göre, gençlerimizin arasında uyuşturucu kullanımı çok yüksek. Aynı kişiye göre, işin en acı yanı ise uyuşturucu tüccarlarının da Türk olması... İngiltere'de son yıllarda birçok Kıbrıslı Türkün adı uyuşturucu kaçakçılığına karıştı. Özellikle Kuzey Londra'daki Pentonville Hapishanesi'nde 20 tanesi Kıbrıs doğumlu olmak üzere, 60'a yakın Kıbrıslı Türk kökenli kişi uyuşturucu nedeniyle hapis yatıyor. (Kıbrıs, 12.2.1997)

* İngiltere'de 1993, 1994 ve 1995 yıllarında 49 Türk vatandaşı uyuşturucu kaçakçılığı nedeniyle gümrük muhafaza memurları tarafından tutuklandı. KKTC tanınmadığı için KKTC'li kaçakçılar, Türk ya da İngiliz sayılıyor. İngiliz yetkililer, İngiliz vatandaşı olan kaçakçılar arasında en az 25 tane Kıbrıslı Türk bulunduğunu açıkladı, ancak isim vermedi. (Kıbrıs, 16.2.1997)

Yurtsever Birlik Hareketi'nin

7 Ana İlkesi Üzerine

(14. sayfadan devam)

-B-

ki söz hakkı vardır.

Milletlerin bağımsızlığı olgusuna burjuva reformist gözlüklerle bakıldığı oranda bu eğilim gayet tutarlı gitmektedir ve zulüm görmüş bir toplumun haklarını savunmaktadır. Bu o kadar "bariz" bir olgudur ki, güney Kıbrıs'ta AKEL'den arkadaşlar ve kuzeyde CTP, YKP (YBH)nden arkadaşlar bu eğilimin ulusal sorunda haklılığından, doğruluğundan hareket etmektedirler. Ulusların kendi kaderini tayin hakkı vardır, Kıbrıslı Türklerin de bu hakkı vardır ve 1974'de Türk müdahalesi sonucu ortaya çıkan durum onların Rumlar tarafından ezilmişliğine son vermenin şartlarını yaratmıştır, bir de Türkiye'nin garantisi kalksa da, Türkiye'nin adadaki varlığına son verilirse, burjuvazinin iktidarı altında bir federal cumhuriyet oluşturulur ve Kıbrıs'ta milli sorun çözülür. Hele hele bu çözüm AB üyeliği altında gerçekleşirse ne de güzel olur.

24 yıldır savunulan ve bir türlü gerçekleştirilemeyen bu ortak sonuçtan sonra Rum yoldaşlar esas olarak Türk burjuva yönetimini suçlamak ve kendi hükümetlerinin silahlanmasını ve Yunanistan'la işbirliğini haklılaştıran nedenler bulmakta, Türk yoldaşlar da esas olarak Rum burjuva yönetimini suçlamakta ve Türk ordusunun garantörlüğünü savunmaktadırlar. Bu aynı zamanda kendi parçalarındaki yönetimleri "en acımasız bir şekilde" eleştirmelerini de dışlamamaktadır. Ne diyelim? Aferin size diyelim.

Bu yoldaşlar arasında ortak sonuçları sonrası ortaya çıkan farklılıklar önemlidir. Daha da önemli olan ise bu yoldaşların burjuva reformcuları oldukları için Milli Meseleyi burjuva milliyetçi gözlerle, donmuş, hareketsiz, gelişmeyen ve değişmeyen bir olgu olarak ele almaları, Stalin ve Sovyet tecrübesinden bir türlü öğrenememeleridir. Onların burjuva reformcusu yaklaşımlarının altında, Milletlerin hakları sorununa geçmişin gözlüğüyle, soruna tek tek ülkelerin bir iç sorunu, burjuvalar arası bir sorun olarak bakan, milli sorunun ele alınışında ve çözümünde ortaya çıkan değişiklikleri idrak edemeyen yaklaşımları yatmaktadır.

Demek ki, herşey yere ve zamana bağlıdır. Yer ve zaman şartlarından bağımsız hiçbir şey yoktur. Herşey değişir. Ulusal hakların içeriğinin, ulusların özgürlüğünün bugün ne anlama geldiğinin incelenmesi gerekir.

Demek ki, Kıbrıslı Türklerin ulusal haklarının burjuva reformist bir içerikle değil de, halkçı, devrimci bir içerikle savunulması proleter harekete karşı vurdum duymaz, ondan öğrenme yeteneğinden yoksun kişi ve partilerin becerisi dışında bir olaydır.

Kıbrıslı Türklerin kendilerini yönetme hakkının bu tür yorumunun özellikleri nelerdir?

1. Gerçekte var olmaması. Gerçekleşmek için (TMT'ci) Denktaş ve (EOKA'cı) Klerides'in "barışçıl yöntemlerle, müzakerelerle, BM kararları çerçevesinde, BM çatısı altında oluşan parametreler uyarınca" (YBH'nin beşinci ana prensibi) anlaşmaları gereklidir.

2. Enternasyonal arenada ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği ilkesini çiğnemediği için kabul görebilirliği.

3. Kıbrıslı Türklerin özgül bir toplum olarak korunmasına dayanması.

4. Bu nedenle de, Kıbrıslı Türklerin kendilerini yönetmesini mümkün kılması. Federasyonu zorunlu kılarak da bu hakkı kısıtlaması.

5. BM kararlarına uyduğu için, İngiltere, Yunanistan ve Türkiye'nin Kıbrıs üzerindeki hak iddialarını kabullenmesi ve dolayısıyla tümünün çıkarlarına uygun olması.

6. Bir ülkenin topraklarının işgal edilmesi, etnik katliamlar ve göçler sayesinde hayata geçirilebilir olması.

7. Türk ve Kürt kolonların Türkiye'ye geri gönderilmesine dayanması.

8. Burjuva milliyetçiliğinin yıkılmasına değil, korunmasına dayanması.

Ulusların kendilerini yönetme hakkı Kıbrıs'ta ele alındığında, başka sorunlar ve yorumlar da devreye girmektedir. Bunlara da bakılmalıdır.

Sömürgelerin emperyalist bütünden kopmaları döneminde çok uluslu sömürge ülkelerin bir bütün olarak kendilerini ezen emperyalist ülkelere kopmaları devrimci öneme sahipti. Bu ülkeler "bağımsız"laştıkça ve bu ülkelerdeki hakim uluslar kapitalist yönde gelişip onların emperyalist tahakkümü kesinleştikçe ve diğer uluslar da geliştikçe, bu ülkelerin içinde milli sorunlar da depreşti. Ezilen milletlerin isyanları olgunlaştı ve olgunlaşıyor. Bu milli sorunlar, geri ülkeleri kontrol etmek ve/veya onları, hiç olmazsa onların bir parçasını rakip gücün elinden almak için emperyalist büyük güçler tarafından da depreştiriliyor. İşe gelen yerde milletlerin ayrılma hakkı, işe gelen yerde ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği devreye sokuluyor. Sonuç burjuva askeri güce bağlanmış durumdadır.

Bu olguyu Kıbrıs'ta açıkça görmektediriz.

1) Ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği şekliyle ulusların kendilerini yönetim hakkı

Birinci yorum

EOKA, DİŞİ, vb yorumu:

Türk ordusu 1974'te Kıbrıs'ın kuzeyini işgal etmiştir ve Kıbrıs Cumhuriyeti diye bilinen bağımsız ülkeyi bölmüştür. Kıbrıs Cumhuriyeti'nin işgal edilmiş toprakları kurtararak tekrar birleşik bir ülke haline gelmelidir. Türkiye ve KKTC'yi diplomatik arenada zorlamak için ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği ilkesine sıkı sıkı sarılmalı ve Türkiye ve KKTC BM, AB ve diğer araçlar üzerinden teşhir ve tecrit edilmelidir. Ama son tahlilde, Türk işgaline son vermek için silahlanılmalı, savaş hazırlığı yapılmalı ve Yunanistan'la, Avrupa Birliği'yle, Rusya'yla Türk işgaline son vermek için birleşik bir askeri işbirliği geliştirilmelidir. Savaşın başka alternatif yoktur.

Demek ki, ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği şekliyle ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesinin, Kıbrıslı Rumların Türk işgaline son verme hakkı olarak ele alınması Yunan emperyalizminin ve onların Kıbrıslı Rum işbirlikçilerinin kullanabileceği ve dahası mantiki sonucuna götürerek kullandıkları bir ilkedir.

Demek ki, Kıbrıs'ta ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği şekliyle ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesi, onun burjuva-emperyalist içeriğinden kopartılmadan savunulan Kıbrıs Rumlarının topraklarını Türk işgalinden kurtarma hakkını savunmak şeklinde Kıbrıslı Rum burjuva gericiiliğinin ve Yunanistan emperyalizminin bir aleti haline gelmiştir.

Bu eğilimin söz hakkı var mıdır? Tabii ki vardır. Milletlerin bağımsızlığı olgusuna burjuva emperyalist gözlüklerle bakıldığı oranda bu eğilim gayet tutarlı gitmektedir ve zulüm gören bir toplumun, toprakları işgal edilmiş bir ülkenin haklarını savunmaktadır. Bu o kadar "bariz" bir olgudur ki, güney Kıbrıs'ta AKEL'ci yoldaşlar bile bu eğilimin ulusal sorunda haklılığından, doğruluğundan hareket etmektedirler: Ulusların kendi kaderini tayin hakkı vardır, Kıbrıslı Rumların da bu hakkı vardır ve 1974'de Türk işgali sonucu ortaya çıkan durum Bağımsız Kıbrıs Cumhuriyeti'nin Türkiye tarafından işgaline yol açmıştır. Türk işgaline son verilmelidir.

Kıbrıs'ın toprak birliğini koruma hakkının, Ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği prensibinin bu tür yorumunun özellikleri nelerdir?

1. İşgal altındaki toprakları kurtarmak için savaş hazırlığı yapılması, silahlanması. Yunanistan'la sıkı askeri işbirliği.

2. Enternasyonal arenada ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği prensibine dayandığı için federasyon/konfederasyon tezini red edebilmesi.

3. Kıbrıslı Rumların özgül bir toplum olarak yokedilmesini, Yunanlaşmasını teşvik etmesi. Emperyalist Yunanistan'la birleşme taraftarı olması.

4. Bu nedenle, Kıbrıslı Rumların kendilerini yönetmesini imkansız kılma eğilimine sahip olması.

5. Yunanistan'ın çıkarlarına uygun olması.

GERÇEK

SELİM KURTULUŞ

Entegrasyon İşte Budur

Ülkemizde peş peşe yaşanan dayatmalar, burjuvaziye de çileden çıkarttı. TC'li bir firmanın Kuzey Kıbrıs'a 5 bin konut yapma girişimi burjuvaziye iyice rahatsız etti.

24 yıldır yaşananlar halkımızın dayanma sınırını çoktan aşmıştır. Dayatma ve baskılar artarak sürmektedir. Her gün yeni bir baskı senaryosu üretilmektedir. Seyahat özgürlüğünü engelleme, Pile'ye geçişleri engelleme, Kıbrıs pasaportu taşıyanlara gözdağı verme vs. halkın sabrını zorlamaktadır.

Tüm bu gelişmeler Türkiye devletinin sistemli entegrasyon politikasının bir parçasıdır. Halk yığınları rahatsızken, tepki koyarken bir avuç burjuva "yaşasın entegrasyon, yaşasın anavatan" naraları atmaktadır. Her fırsatta Denktaş'a, Türkiye'ye bağlılıklarını vurgulayan bu kesim, sarıldıkları entegrasyon ipinin onların da boğazına takılacağını bilmiyorlarmıydı?

Nitekim, içki ihracında yaşanan engellemeler, turizm ve bankacılıkta yaşanan el değiştirmeler, ihalelerin TC'li burjuvalara peşkeş çekilmesi hep entegrasyonun sonuçları değil mi?

Son olarak 5 bin konut yapmak için girişim yapan TC'li firmaya karşı burjuvalarımız "ayaklandı". Çünkü onlara entegrasyon (özel ilişkiler) sistemi artık pay vermiyor. Malzeme, teknoloji, işçilik hep TC'li firmaların elinde olacak demektir.

Entegrasyona, ilhaka hayır diyen halkımıza rağmen "anavatan şükran" nutukları atan burjuvazi bu şükranın (entegrasyonun) sonucuna da katlanmalıdır. "TC'nin çıkarlarına ters düşen bir konuda tüm Kıbrıs Türkleri evet dese dahi, biliniz ki Türkiye hayır diyecek" diyen TC yetkililerine karşı uşaklık edenlerin bugün sızlanmaya hakkı yoktur. Entegrasyon istiyorsanız, işte size entegrasyon. Uşaklığın sınırı yoktur. Yapılanlar uşaklığın tescilidir. Kolay gelsin uşak burjuvalar.

6. Rumlar arasında Türk düşmanlığına dayanan aşırı şöven bir milliyetçiliği yayması. Katliamcılık.

2) Ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği şekliyle ulusların kendilerini yönetim hakkı

İkinci yorum

Bu yorum YKP(YBH), CTP ve TKP'nin yorumudur.

1974 Türk "barış hareketi" sonrasında Kıbrıslı Türkler Kıbrıs'ın kuzeyine göç etmek zorunda kalmışlardır. Daha sonraki dönemde, gerek işsizlik ve baskılar sonucu oluşan göç nedeniyle, gerekse Türkiye'den taşınan Türk ve Kürt kolonlar nedeniyle Kıbrıslı Türkler toplum olarak yok olmakla yüz yüze kalmışlardır. Oluşturulan KKTC'de kendilerini yönetme hakkından mahrumdurlar.

Dolayısıyla;

a) Kuzey Kıbrıs'ta Türk ve Kürt göçmenler Türkiye'ye geri gönderilerek ve Kıbrıs'ta federal bir cumhuriyet kurularak Kıbrıslı Türklerin kendilerini yönetme imkanı sağlanmalıdır. Bu Kıbrıslı Türklerin Türkiye'nin büyük miktarlarda olan ordusuna gerek olmadan, çok daha küçük bir Türk ordusu varlığı şartlarında, Türkiye garantörlüğü altında kendilerini yönetme hakkının savunusudur.

- SÜRECEK -

Özker Özgür Yoldaşın KSG ile Söyleşisi Üzerine

(9. sayfadan devam)

ne anlama geldiğini teşhir eden, onları birleşik cephe programının hayata geçirilmesinin şart olduğuna ikna eden, onlara bu olguyu kavratın bir çalışma olmalıdır yapılan çalışmalar. Bu çalışmalar Kıbrıs halkını Kıbrıs siyasetinde bir özne, bir bağımsız güç haline getirmelidir. Kıbrıs Sorunun kendi çıkarlarına uygun olarak çözmeye yönelmiş ve bunu becerebilecek bir güç.

Sizin stratejik hedefinizle bu sonuç elde edilemez.

Taktik mücadele alanları ile stratejik hedefler birbirine karıştırılarak bu sonuç elde edilemez.

4. Bizim Birleşik Cephe Hükümeti ve bu hükümetin uygulaması gereken program önerimiz bilinmektedir. Dünya işçi sınıfı hareketinin ve Kıbrıs'ta sınıf mücadelesinin ve dolayısıyla sınıfların dünya ve Kıbrıs sonundaki dizilişinin somut bir analizine dayanan bu programımızı tüm yurtseverlere taşımalyız. Bu programın doğruluğu kendini pratikte ispatlamıştır. Daha düne kadar Birlik lafını duymayan pek çok yurtsever yoldaşımız birlik üzerine konuşmaya başlamışlardır. Yani programımızın zafer kazanmasında oldukça önemli bir adım atılmıştır. Şimdiki görevimiz birlik diyenlere nasıl bir birlik sorusunu sormaktan ve bu sorunun programımıza uygun bir şekilde cevaplandırılmasını sağlamaktan geçmektedir. Ö. Özgür ve A. Durduran yoldaşların nasıl bir birlik sorusuna reformist ve Kıbrıs halkını yenilgiye götürecek bir cevap verip bunu da birlik taraftarı yurtseverler arasında yaymasına göz yumulmamalıdır. Nasıl ki yurtseverlerin birliği önerisi bizim ısrarla üstüne gittiğimiz bir öneriydi, ve tüm yurtseverleri birlik konusunu ele almaya zorladı, şimdi de, bu birliğin anti-emperyalist cephe birliği olmasının gerekliliğinin üstüne gitmek, bu konuda zerre kadar taviz vermemek zorundayız.

Bunun pratik anlamı şudur: birlik taraftarı olan yurtsever yoldaşlar bizim programımıza ters bir siyaset uyguluyorlarsa bile, onların yanında olunmalıdır. Onlara her fırsatta bizim siyasetimiz anlatılmalı, onlar bizim siyasetimize kazanılmalı, bu mümkün olmadığı oranda onların yanlış dahi olsa siyasetlerinin uygulanmasında onlara yardımcı olunmalıdır. Onlardan bile disiplinli ve azimli olarak önerdikleri siyaseti hayata geçirmek için çalışmalı, onlara siyasetlerinin yenilgiye götüreceği pratik içinde gösterilmeli ve bu arada bizi bozgunculukla suçlamak istiycek olan bozguna karşı hiçbir fırsat sunulmamalıdır. Siyasi pratik kimin bozguncu, kimin doğru olduğunu gösterecektir.

Burjuva emperyalist güçler anlaşma aramıyorlar. Onlar savaş hazırlığı yapıyorlar. Bu meyanda biz YBH'nden yoldaşlara BM çerçevesinde bir burjuva emperyalist anlaşma elde etme hayallerinde elimizden geleni yaparken, tüm dikkatlerimizi barışın, bugünkü rezil şekliyle bile olsa barışın korunması kavgasına yönelmeli, burjuva emperyalist güçler arası şu veya bu anlaşma türünün hiçbirine karşı çıkmak gibi bir problemimiz olmadığını, tam tersine şu veya bu şekilde bu gerici güçlerin anlaşmalarını, savaş hazırlığı yapmaktan vaz geçmelerini talep etmeli ve kitleleri Kıbrıs'ta barış için, savaşa karşı sokaklara çıkarmalıyız.

Savaş yapmasınlar. Anlaşsınlar. Taksim ve ENOSİS haricinde nasıl anlaşılırsa anlaşsınlar. Bu arada biz savaş

önleyecek tek hükümet türü olarak birleşik cephe hükümetinin oluşturulması gerekliliğini kitlelere anlatalım.

5. M. İlker yoldaşın "Kıbrıs Batmayan Uçak Gemisi Olarak Kullanılmayı Sürdürüyor" makalesi üzerine:

Yoldaşın makalesi kelimenin tam anlamıyla mükemmel. Kıbrısın burjuva emperyalist gerici güçler tarafından nasıl bir silah ve asker deposu haline getirildiğinin çok mükemmel bir teşhiri. M. İlker yoldaş canı gönülden tebrik ederiz.

Makalenin son paragrafında önerilen siyaset ise makalenin tüm içeriğiyle çelişmeye düşüyor. Ve eminiz M. İlker yoldaş siyasi önerilerinin CTP, AKEL, YKP, YBH ve TKP vb. siyasetlerle ana hatlarıyla çakıştığını görecekler. Yoldaş anti-emperyalist cephe hükümeti için yapılacak çalışmanın Federal Kıbrıs Cumhuriyeti kurulduktan sonraya, yani Federal Kıbrıs Cumhuriyeti altında başlanmasını öneriyor. Bunun bizim çıkarabildiğimiz bir anlamı, bu Federal Cumhuriyetin burjuva emperyalist güçler arası anlaşmalarla elde edileceğidir. Anti-emperyalist cephe hükümeti tarafından değil. Çünkü anti-emperyalist mücadele bu yeni Cumhuriyet şartlarında başlatılan bir mücadele olarak ele alınıyor yoldaş tarafından.

Bu yaklaşım hakkında YBH'ni eleştirirken detaylı yazdık. Kıbrıs Sorunu ele aldığımız yazılarımızda da bu konuya değindik. Bizce M. İlker yoldaş yanılmaktadır. Günün acil görevi anti-emperyalist cephe hükümetini kurmak için çalışmaktır. Bu amacımızı bir dakika için bile olsa gözden kayırsak, Kıbrıs halkının bağımsız bir güç olarak siyaset sahnesine çıkmasını geciktirmiş oluruz. Kendimizi ve Kıbrıs halkını bu burjuva gerici güçlerin bir oyuncakı konumunda buluruz. Biz kendi işimize bakalım M. İlker yoldaş. Burjuvazi kendi çıkarını savunmasını iyi bilir. Bu çıkarları savunmak için en rezil, en gaddar en insanlık dışı işler yapmaktan zerre kadar çekinmez. Onlara akıl veren, onlara çıkarlarının federal bir cumhuriyet konusunda anlaşmadan geçtiğini anlatan, onlara bu konuda akıl veren bir pozisyona düşmiyelim. Bizim akıl vereceğimiz kişiler işçilerdir, köylülerdir, emekçilerdir, yurtsever aydınlardır. Ve onlara vereceğimiz akıl anti-emperyalist cephe hükümetini kurmak için iş başı yapmaktır. Kıbrıs'ın yurtsever ve barışsever halkını burjuva gaddarların hismindan korumanın başka bir alternatifi yoktur.

6. Ö. Özgür, A. Durduran, M. İlker yoldaşların, CTP'li, TKP'li, AKEL'li, YKP'li, YBH'li vs. vs. pek çok yurtseverin barış ve Kıbrıs'ta iki milliyetten Kıbrıs Halkının birlikte, bir tek Kıbrıs çatısı altında yaşamak istekleri konusunda hiçbir şüphemiz yoktur ve onlara bu yöndeki çabalarında canı gönülden başarılar dileriz.

Ve sözlerimizi şu satırlarla noktalamak isteriz:

Herşey Anti-emperyalist Birleşik

Cephe Hükümeti İçin!

ANKA KUŞU

A.SAVAŞ

Şu "Gaco" Dediklerimiz

Bu ülkenin üretici sektörlerinde emeğini satanların büyük çoğunluğu kimlerden oluşur diye hiç merak edip araştırdınız mı?

Araştırın, göreceksiniz ki, ezici çoğunluğu Türkiye kökenlilerden, hani şu "Gaco" diye horlanan, kültürsüz-görgüsüz olarak bilinen insanlardan oluşur.

Portakalımızı toplayan onlar, inşaatlarımızda harcanan emek de onlara ait, eğer bu ülkede konfeksiyon diye bir sektör hala varsa, oralarda çalışanlar da hep şu "Gaco" dediklerimizdir.

Seralarda her türlü zebzeyi yetiştiren ve ürününü yeküncülere yok pahasına kaptıran da bu insanlar değil mi?

Hastahanelerimizdeki hemşirelerin çoğunun da Türkiye kökenli olduklarını biliyormuydunuz?

Kim bu insanlar?

Kıbrıs'a niçin göçtüler ve bu denli horlanmalarına, ezilmelerine rağmen niye bu topraklara tutunmaya çalışıyorlar hala?

Geldikleri yerde de eziliyor, horlanıyorlardı. Türkiye'nin çetin koşullarında belkide burdakinden daha çok hem de.

Bu insanlara "Karasakal" veya "Gaco" diyebilirsiniz ama onlar her şeyden önce EMEKÇİDİRLER; İŞÇİDİRLER, ÇİFTÇİDİRLER.

Bu ülkenin belki de ayakta kalan tek ÜRETİCİ tabakasıdır.

Siz, kendini beğenmiş küçük-burjuvalar onları horlayabilir beğenmeyebilirsiniz, "ayak takımı" olarak görebilirsiniz ama, bilin ki bu insanlar olmasa bu ülkede hayat tümden durur.

İçine sokulduğumuz koşullardan bu insanları suçlayacağımıza, hem bizleri hem onları tümümüzü bu koşullara sokanları suçlayın.

Kimleri mi? İlk başta, her allahın günü yaratılan bu koşullardan memnun olup da, yaradana (Türkiye devlet yetkililerine) minnet ve şükranlarını sunanları suçlayın.

Sizler, bu koşullarda yaşanmaz artık diyerek İngilterelerin yollarını tutarken devlet büyüklerimiz şükran anavatan bize bu günleri de gösterdin diyorlarsa asıl suçlanması gereken onlar değil de kimdir?

"Gaco" dediğiniz bu insanlar memleketlerinde horlandıkları, kimliklerini bile gizlemek zorunda kaldıkları, yerden yere sürüldükleri için çıkıp buralara geldiler ve burası onların son şansı artık, ya tutunmak için direnecekler ya da yok olup gidecekler. Tıpkı biz Kıbrıslılar gibi... Bu insanlar rakiplerimiz değil, tersine bizleri ezen ve sömürenlere karşı verdiğimiz kavgada yoldaşlarımızdır. Yeter ki onlara şimdiye dek uzatılmayan dostluk elimizi uzatabilelim.

İşte bu insanlardı geçtiğimiz aylarda Ferhat Tunç konserinde salonu dolduranlar, kahrolsun faşizm diye haykıranlar.

Onlardan öğrenecek çok şeyimiz var inanın.

Endonezya Durulmuyor

Son yılların en büyük ekonomik krizini yaşayan Endonezya'da Suharto diktatörlüğü, IMF'in direktifleriyle, krizin bütün yükünü işçi ve emekçilerin omuzlarına yıktı. Kriz nedeniyle işsizlik ve açlık her geçen gün artmaktadır. İşsizlik çalışan nüfusun %10'una eşit 8.7 milyona yükselmiştir. Yaşamı dayanılmaz hale

gelen Endonezya halkı, IMF politikalarını protesto için aylardır sokaklarda gösteriler yapmaktadırlar. Suharto diktatörlüğü protestoları önlemek için yasalar yapmasına, şiddet kullanmasına rağmen eylemler hız kesmeden sürüyor. Son olarak Bali adası ve ülkenin diğer yedi kentinde üniversite

öğrencilerinin düzenlediği gösterilerde, polis ile göstericiler arasında çatışmalar çıkmış ve onlarca kişi yaralanmıştır. BM Gıda ve Tarım Örgütü (FAO) tahminlerine göre, ekonomik kriz yanında, kuraklık nedeniyle de gıda yardımı yapılmaması halinde ülkede açlık ve açlıktan ölümler başlayabilir.

(' Toplum Postası'nda Yayınlanan)

Yurtsever Birlik Hareketi'nin 7 Ana İlkesi Üzerine

Bu ilkeleri tek tek ve birbirleriyle bağıntı içinde incelemekte büyük fayda var.

Birinci ana ilke Kıbrıs Türk toplumunun kendi kendini yönetme hakkını savunmaktadır.

Bu ilke ulusların kendi kaderini tayin etme hakkı, ulusların ayrılıp ayrı devlet kurma hakkının bir ifade biçimidir.

Bu hakkın sömürgelerin bağımsızlık hakkı, ülkelerin sınırlarının dokunulmazlığı hakkı ve milletlerin kendi devletlerine sahip olma hakkı şekillerinde İngiltere, Türkiye, Yunanistan ve emperyalist anavatanlarla birlik taraftarı Kıbrıslı Rum ve Türk hakim sınıfları tarafından nası ihlal edildiğini, bu hakkın bu güçler Kıbrıs'ta hakim oldukça kullanımının imkansız olduğunu KSG'nin 22. sayısında göstermiştik. Ulusların kendi kaderini tayin hakkının Kıbrıs'ta gerçekleşmesinin tek yolunun anti-emperyalist cephe hükümetinin iktidarı sayesinde mümkün olacağını tüm siyasi incelemelerimiz çerçevesinde sergilemiştik.

Şimdi aynı soruna BM kararları ve parametreleri penceresinden, YBH ve diğer bazı Kıbrıslı siyasi akımların bakış açısıyla, anti-emperyalist cephe hükümeti kurulmadan da bu hakkın kullanılabileceğini iddia eden akımların penceresinden bir bakmak zorunluluk haline geldi.

-A-

1) Kıbrıs Türklerinin kendi kaderini tayin hakkı Birinci yorum

Bu yorum UBP. DP. TMT. Ülkü Ocakları. Türkiye vb'nin yorumudur:

Kıbrıslı Türkler Rumlar tarafından ezilmekteydi. 1974 Türk barış hareketi sayesinde, Kıbrıslı Türklerin hemen tümünün kuzey Kıbrıs'a göç etmesi sağlanarak ve KKTC kurularak Kıbrıslı Türklerin kendi kendilerini yönetme hakkı, ayrılıp ayrı devlet kurma hakkı hayata geçirilmiştir. KKTC kurulmuş ve böylece Rum mezaliminden kurtulunmuştur. Kıbrıslı Türkler bağımsızlığa kavuşmuş, sonsuza kadar yaşayacak yeni bir Türk devleti daha kurulmuştur.

Bir kere bağımsız bir devlet kuruldu, bu devlet ne isterse yapma hakkına da sahiptir. Ayrı bağımsız bir devlet olarak yaşayabilir, Kıbrıs Cumhuriyetiyle birleşebilir veya Türkiye ile birleşebilir. Kendi çıkarlarına neyi uygun görüyorsa onu yapar.

Bu yorumu mümkün kılan şartlar nasıl oluşmuştur?

1960'da Türkiye Kıbrıs'ta söz hakkı olan 3 devletten biri olarak devreye girmiş, Kıbrıslı Türkler süreç içerisinde, ve fakat bilhassa 1974 "barış hareketiyle" Kıbrıs'ın Kuzeyinde, bir bölgede toparlanmış, bu bölgeye Türkiye'den Türk ve Kürt kolonlar ve bölgeyi savunacak 30-40 bin civarında Türk askeri yerleştirilmiş ve böylece bu yorumun uygulanması için gerekli şartlar yaratılmıştır.

Demek ki, ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesinin Kıbrıslı Türklerin kendilerini yönetme hakkı olarak ele alınması Türk (Türkiye) emperyalizminin ve onların Kıbrıslı Türk ve göçmen işbirlikçilerinin kullanabileceği ve dahası mantiki sonucuna götürerek kullandıkları bir ilkedir.

Demek ki, Kıbrıs'ta ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesi, onun burjuva-emperyalist içeriğinden kopartılmadan savunulan Kıbrıs Türklerinin kendilerini yönetme hakkını savunmak şeklinde burjuva gericiliğin bir aleti haline gelmiştir.

Bu yorumun söz hakkı var mıdır? Tabii ki vardır. Milletlerin bağımsızlığı olgusuna burjuva emperyalist gözlüklerle bakıldığı oranda bu eğilim gayet tutarlı gitmektedir ve zulüm görmüş bir toplumun haklarını savunmaktadır. Bu o kadar "bariz" bir olgudur ki, güney Kıbrıs'ta "İşçilerin Demokrasisi" adlı guruptan, Türkiye'de "Sosyalist İşçi" başlıklı bir gazete çıkaran Troçkist arkadaşlar ve kuzeyde ara sıra broşürler çıkaran Troçkist arkadaşlar bu eğilimin ulusal sorunda haklılığından, doğruluğundan hareket etmektedirler. Ulusların kendi kaderini tayin hakkı vardır, Kıbrıslı Türklerin de bu hakkı vardır ve 1974'de Türk müdahalesi sonucu ortaya çıkan durum onların Rumlar tarafından ezilmişliğine son vermiştir, bu da Kıbrıs'ta milli sorunu çözmüştür. Bu ortak sonuçtan sonra, Rum Troçkist arkadaşlar "biz Rumlar olarak ayrılma hakkını savunmalıyız, Türkler de birliği savunmalı" derken, Türk Troçkist arkadaşlar işi Türkiye ile birleşmeye, böylece daha büyük ve daha devrimci bir işçi sınıfı hareketi ile birleşmeye vardırırlar.

Bu arkadaşlar arasında ortak sonuçları sonrası ortaya çıkan farklılıklar önemlidir. Daha da önemli olan ise bu arkadaşların Troçkist oldukları için Milli Meseleyi donmuş, hareketsiz, gelişmeyen ve değişmeyen bir olgu olarak ele almaları, Stalin ve Sovyet tecrübesinden bir türlü öğrenememeleridir. Onların Troçkist yaklaşımların ardında, milletlerin hakları sorununa geçmişin gözlüğüyle, soruna tek tek ülkelerin bir iç sorunu, burjuvalar arası bir sorun olarak bakan, milli sorunun ele alınışında ve çözümünde ortaya çıkan değişiklikleri idrak edemeyen yaklaşımları yatmaktadır.

Demek ki, her şey yere ve zamana bağlıdır. Yer ve zaman şartlarından bağımsız hiçbir şey yoktur. Her şey değişir. Ulusal hakların içeriğinin, ulusların özgürlüğünün bugün ne anlama geldiğinin incelenmesi gerekir.

Demek ki, Kıbrıslı Türklerin ulusal haklarının burjuva emperyalist bir içerikle değil, halkçı, devrimci bir içerikle savunulması proleter harekete karşı vurdum duymaz, ondan öğrenme yeteneğinden yoksun kişi ve partilerin becerisi dışında bir olaydır.

Kıbrıslı Türklerin kendilerini yönetme hakkının bu tür yorumunun özellekleri nelerdir?

1. Gerçekte var olması. Varlığını Türkiye'nin güçlü askeri ve sivil silahlı güçlerine dayandırması.

2. Enternasyonal arenada ülkelerin sınırlarının ihlal edilemezliği ilkesini çiğnediği için kabul görememesi. Bir ülkenin işgal edilmiş toprakları üzerinde hayata geçirilmiş olması. Bu nedenle de federasyon / konfederasyon tezini tümünden red edememesi.

3. Kıbrıslı Türklerin özgül bir toplum olarak yok edilmesine dayanması.

4. Bu nedenle, Kıbrıslı Türklerin kendilerini yönetimini imkansız kılması

5. Türkiye'nin çıkarlarına uygun olması.

6. Türkler arasında Rum düşmanlığına dayanan aşırı şoven bir milliyetçiliği yayması. Savaş ve Katliamcılık.

2) Kıbrıs Türklerinin kendi kaderini tayin hakkı

İkinci yorum

Bu yorum, yukarıda değindiğimiz Kıbrıslı Rum Troçkist eğilim dışındaki Kıbrıslı Rum sol örgütlerin, AKEL vb'nin yorumudur.

1974 Türk müdahalesi sonrasında Kıbrıslı Türkler Kıbrıs'ın kuzeyine göç etmek zorunda kalmışlardır. Türkiye'yle iş birliği yapan Denktaş yönetimi altında, 30-40 bin civarındaki Türk askerinin, 5-6 bin örgütü Türk faşistinin tehdidi altında yaşamaktadırlar. Gerek işsizlik ve baskılar sonucu oluşan göç nedeniyle, gerekse Türkiye'den taşınan Türk ve Kürt kolonlar nedeniyle Kıbrıslı Türkler toplum olarak yok olmakla yüz yüze kalmışlardır. Oluşturulan KKTC sözde bağımsız bir devlet, gerçekte ise tamamen Türkiye'nin sömürgesi konumundadır.

Dolayısıyla;

a) Kuzey Kıbrıs'ta Türk ordusunun varlığına son verilerek, Türk ve Kürt göçmenler Türkiye'ye geri gönderilerek ve Kıbrıs'ta federal bir cumhuriyet kurularak Kıbrıslı Türklerin kendilerini yönetme imkanı sağlanmalıdır. Bu Kıbrıslı Türklerin Türkiye emperyalizmine, Türk kolonizmine karşı kendilerini yönetme hakkının savunusudur.

b) Bu aynı zamanda eskiden Kıbrıslı Rum gericiler tarafından kendilerini yönetme hakkı elerinden alınmış Kıbrıslı Türklerin, Kıbrıslı Rum gericilerine karşı da kendilerini yönetme hakkının savunusudur.

Burada görüldüğü gibi Kıbrıslı Türklerin kendilerini yönetme hakkı iki farklı ulusa karşı savunulmaktadır.

Bunlardan birincisi Türkiye Türkleridir, onların emperyalizmidir. Bunlardan ikincisi Kıbrıslı Rumlardır, onların emperyalizmidir.

YKP (YBH) nin savunduğu bazı ana ilkeleri ele alırsak, her ne kadar varılması gereken sonuçları AKEL vb. kadar açık ve kesin olarak ortaya koymasalar da, onların da aynı görüşlerden hareket ettiklerini görürüz.

Bu ilkeler şunlardır: Devlet türü olarak "ortak egemenliğe dayalı federal bir çatı"yı savunan ikinci ana ilke. Kıbrıslı Türklerin Türkiye'den taşınan Türk ve Kürt Kolonlar tarafından eritilmesine karşı çıkan "toplumun nüfus yapısının bozulmasını durdurmayı, toplumun varlık ve kimliğini korumayı" talep eden dördüncü ana ilke. Herhangi bir çözüm önerisi konusunda sadece "Kıbrıslıların oy kullanma" hakkını savunan altıncı ana ilke.

Bu yorumun söz hakkı var mıdır? Tabii ki vardır. Milletlerin hakları sorunu, burjuvazinin iktidarı devrilmeden, emperyalizmin iktidarı devrilmeden halledilebilir bir sorun olarak ele alınırsa bu yorumun tabii

(devamı 12. sayfada)

ABONE OLMAK İÇİN BANKA MAKBUZU İLE BU KUPONU ALTTAKİ ADRESE GÖNDERİN

YILLIK ABONE TUTARI:KKTC: 1,800,000 TL-Türkiye: 2,000,000 TL-UK: £10

ADI, SOYADI:.....

ADRES:.....

Banka Hesabı: Kıbrıs Türk Öğretmenler Kooperatif Tasarruf Bankası
Hesap No: C 03443 -Güzelyurt

Adres:
Bekiroğlu İşhanı No: 1, MÜFTÜ ZİYAİ SOK
LEFKOŞA Mersin 10 - Türkiye
Tel-Fax: (Merkez) 0(392) 2282293
(Güzelyurt) 0(392) 7144597

KIBRISTA SOSYALİST gercek

AYLIK SİYASİ GAZETE

Sahibi: KIVILCIM YAYINCILIK

ADRES: BEKİROĞLU İŞHANI NO:1

MÜFTÜ ZİYAİ SOKAK- Lefkoşa

Mersin 10 - TÜRKİYE

Tel-Fax: (Merkez) 0(392) 2282293

(Güzelyurt) 0(392) 7144597

Basıldığı Yer:
ATEŞ Matbaası
Organize Sanayi Bölgesi
Lefkoşa
Tel: 2282215